

לכבוד
חברי מליאת הועדה המקומית לתכנון ובניה במליאתה

הנדון: **החלטת מליאת הועדה המקומית מתאריך 11/07/2010**
פרוטוקול מספר 10-0002

הישיבה נפתחה בשעה 17:15 באולם המועצה במרכז עינב.

משתתפים: דורון ספיר, עו"ד, חביבה אבי-גיא, עו"ד, בנימין בביוף, יעל בן יפת, שמואל גפן, רחל גלעד-וולנר, יואב גולדרינג, פאר ויסנר, הרב שלמה זעפראני, ראובן לדיאנסקי, עו"ד, מיטל להבי, הרב לוברט נפתלי, אהרון מדואל, שמוליק מזרחי ואחמד משרהאוי.

נעדרו: מר רון חולדאי, נתן וולוך, ארנון גלעדי, אסף זמיר, כרמלה עוזרי, עומר סיקסיק, יעל דיין, משה טיומקין, ד"ר, שלמה מסלאוי, דן להט, עו"ד, תמר זנדברג, שולה אגמי, יניב ויצמן, אלון סולר, נח עפרון, ד"ר, חנה תמיר, ד"ר.

נוכחים: חזי ברקוביץ, אדר', שרי אורן, עו"ד, עודד גבולי, אדר', אלי לוי, הראלה אברהם-אוזן, עו"ד, ריטה דלל, אינג', אילן רוזנבלום, עו"ד ואלה דוידוף.

1. נושא: תא/2988' – מתחם סמל צפון - תיקון טעות סופר בהחלטות ועדת המשנה מיום 9.9.09 ומליאת הועדה המקומית מיום 19.01.10.

החלטה:

נערכה הצבעה האם לאשר את תיקון טעות סופר בהחלטות (10 בעד – אבי-גיא, גפן, לוברט, בביוף, זעפראני, לדיאנסקי, להבי, משרהאוי, ויסנר וספיר, 4 נגד – גלעד-וולנר, מדואל, גולדרינג ובן יפת, 1 לא השתתף – מזרחי).

הוחלט לאשר את תיקון טעות סופר בהחלטת מליאת הועדה המקומית מיום 19.01.10 ולהוסיף את האמירה "לתת תוקף לתכנית".
הטעות נבעה מנוסח החלטת ועדת המשנה, ייבדק הצורך להבאת העניין גם בישיבת ועדת המשנה.

לאחר שהסתיים הדיון בתיקון טעות סופר בתכנית 2988' סמל צפון, הצטרפו חברי המליאה תמר זנדברג ודן להט.

2. נושא: נוהל ועדת המשנה לתכנון ובניה ונוהל עבודת המליאה - בקשה לדיון חוזר הוגש ע"י אהרון מדואל.

החלטה:

לאחר הצבעה אושר נוהל ועדת המשנה לתכנון והבניה (10 בעד – מזרחי, אבי-גיא, זעפראני, בביוף, משרהאוי, זנדברג, להט, ויסנר, להבי וספיר, 4 נגד – גלעד-וולנר, מדואל, גולדרינג ובן יפת, 2 נימנעו – גפן ולוברט).

לאחר הצבעה אושר נוהל המליאה (9 בעד – מזרחי, אבי-גיא, בביוף, משרהאוי, זנדברג, להט, ויסנר, ספיר ולהבי, 4 נגד – גלעד-וולנר, מדואל, גולדרינג ובן יפת, 1 נימנע – גפן).

נוהל ועדת המשנה לתכנון והבניה ונוהל המליאה אושרו כפי שהוצגו.

לאחר שהסתיים הדיון על נוהל ועדת המשנה לתכנון ובניה ונוהל המליאה הצטרף חבר המליאה ארנון גלעדי.

ב אב התש"ע
13 יולי 2010

מינהל הנדסה
אגף תכנון העיר

בקשה מס' 09-1692 - שימוש חורג ברח' רידינג 38 - בקשה לדיון חוזר הוגש ע"י שני חברי מועצה, תמר זנדברג וראובן לדיאנסקי.

3. נושא:

החלטה:

לאחר הצבעה הוחלט להשאיר את החלטת ועדת המשנה לתכנון ובניה מיום 12.5.2010 על כנה (7 בעד – גלעדי, מדואל, בן יפת, גפן, לוברט, בביוף, זעפראני, 6 נגד – להט, זנדברג, משרהאוי, להבי, לדיאנסקי ואבי-גיא, 1 נימנע – ויסנר).

חברי המליאה שמוליק מזרחי ודורון ספיר לא השתתפו בדיון בנושא זה.
יו"ר המליאה בנושא הנ"ל פאר ויסנר.

רשם:

חזי ברקוביץ, אדר'
מהנדס העיר

ב אב התש"ע
13 יולי 2010

מינהל הנדסה
אגף תכנון העיר

עיריית תל-אביב: (רשמה י.א.)

פרטיכל סטנוגרפי

מישיבת מליאת הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה מס' 10-0002

אשר התקיימה ביום א' - 11.7.2010 בשעה 17.00

על סדר היום:

1. תא/2988/ב – מתחם סמל צפון – 2988/ב(3)
תיקון טעות סופר בהחלטות ועדת המשנה מיום 9.9.09 ומליאה מיום 19.01.10.
2. נוהל עבודת המליאה - בקשה לדיון חוזר , הוגש על ידי חבר המועצה אהרון מדואל.
3. בקשה מס' 09-1692-שימוש חורג ברח' רדינג 38 – בקשה לדיון חוזר הוגשה על ידי שני חברי מועצה, תמר זנדברג וראובן לדיאנסקי.

1. תא/2988/ב – מתחם סמל צפון – 2988/ב' (3)
תיקון טעות סופר בהחלטות ועדת המשנה מיום 9.9.09 ומליאה מיום 19.01.10.

מר ספיר- היו"ר:

יש לנו 11 חברים, יש לנו מספיק חברים.

עו"ד שרי אורן:

יש 12.

מר ספיר- היו"ר:

זה החוק.

מר מדואל:

שרי, זה הנוהל שאושר בוועדת המשנה?

מר ספיר- היו"ר:

זה החוק.

עו"ד שרי אורן:

זה החוק.

מר חזי ברקוביץ- מהנדס העיר:

מזל שלא דנים היום על עשרת הדברות.

מר ספיר- היו"ר:

אני מתכבד לפתוח את ישיבת מליאת הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה. אני מבקש

מכולם שקט. 11.7.2010, מרכז עיינב:

הנושאים על סדר היום: תא/2988/ב – מתחם סמל צפון – 2988/ב' (3)

תיקון טעות סופר. מי מציג?

מר חזי ברקוביץ = מהנדס העיר:

שרי.

עו"ד שרי אורן:

מה שקרה הוא שהוועדה הזאת אישרה את התכנית, בעצם את שתי התכניות, והכל ברור, רק שחסר המשפט הידוע- שנותנים תוקף לתכנית. אז כדי למנוע אי הבנות וכדי שזה יהיה ברור אנחנו מבקשים להוסיף את זה.

מר ספיר- היו"ר:

אנחנו יכולים לאשר את זה בלי לתת תוקף? מה המשמעות של זה? אין לזה משמעות.

מר גולדרינג:

אני רוצה גם להעיר שאנו בישיבת המליאה לא מאשרים תכניות למתן תוקף, אנחנו רק דנים בהחלטות של וועדת משנה.

עו"ד שרי אורן:

כן. אבל גם שם זה נשמט, והואיל שגם שם זה נשמט ואתם אשררתם את מה שאושר שם, אנחנו מביאים את זה פה- לאשר גם את מה שאושר שם.

מר גולדרינג:

צריך לאשר את זה שם.

עו"ד שרי אורן:

למען הסר ספק נביא את זה גם ביום רביעי לאשר שם.

מר מדואל:

ואז תהיה אפשרות להגיש ערר.

עו"ד שרי אורן:

לא.

מר מדואל:

למה?

עו"ד שרי אורן:

כי אתה הבנת יפה מאוד שאישרו את התכנית.

מר מדואל:

לא, אני לא הבנתי.

עו"ד שרי אורן:

אתה לא הבנת? לא?

מר מדואל:

אני לא הבנתי.

עו"ד שרי אורן:

אני לא מאמינה.

מר חזי ברקוביץ - מהנדס העיר:

אל תפגע בעצמך.

קריאה מהקהל:

גם אני לא הבנתי.

עו"ד שרי אורן:

אתה לא הבנת, נכון.

מר ספיר - היו"ר:

מזמן לא שמענו אותך.

מר מדואל:

מה שבעצם ההחלטה, ביום רביעי- במידה שוועדת המשנה תאשר, נוכל לערער על ההחלטה למתן תוקף.

עו"ד שרי אורן:

זה כבר בערעור, והיה במליאה, ועכשיו זה בוועדת ערר, הכל בסדר. זה כבר בכל המקומות.

מר מדואל:

זאת הבריקרטיה הידועה של וועדת תכנון ובנייה.

עו"ד שרי אורן:

לא. זה לא החלטה מהותית, זה החלטה באמת פרוצדוראלית.

מר ספיר-היו"ר:

אני חושב שמן הראוי שאופוזיציה תתעסק עם דברים מהותיים ולא עם דברים של תיקוני טעות סופר, ותייצג את הציבור שלהם נאמנה בזאת.

מר מדואל:

יש לי גם תיקון החלטה.

ערב טוב.

מעבר לזה, קודם כל אני מבקש לפצל, שיהיה ברור, את ההצבעה בנושא סומל לשני דברים: 1. על מתן תוקף.

עו"ד שרי אורן:

זה תיקון טעות סופר.

מר מדואל:

לא, לא טעות סופר, הסיפור נפתח מחדש. אבל מעבר לזה יש נושא מהותי. אגב, גם מתן תוקף זה מהותי. בזמנו, כשהיה כאן דיון במליאה בנושא סומל- שכנעו כאן את החברים בסעיף הבא: אמרו שתנאי להיתר בנייה יהיה הסכם חתום בין בעלי הזכויות במקרקעין,

מר גפן:

איזה סעיף?

מר מדואל:

החלטה, סעיף ג בהחלטת מליאת הוועדה המקומית, זה עמוד 2 בעררים שקיבלתם. מצאתם?

מר גפן:

כן.

מר מדואל:

תנאי להיתר בנייה יהיה הסכם חתום בין בעלי הזכויות במקרקעין לעירייה בדבר הפינויים וכל יתר ההתחייבויות הנגזרות מהתכנית. אני מבקש להוסיף, וזה גם מה שהבינו החברים, וזה משום מה הושמט פה: שהסכם זה יובא לאישורה של וועדת המשנה לתכנון ובנייה. אחרת, מי ערב בידינו שאכן יהיה הסכם? מי הגוף המפקח על הסכם כל כך קריטי לתכנית הזאת?

עו"ד שרי אורן:

קודם כל אנחנו לא פותחים את הדיון היום.

מר מדואל:

סליחה שרי.

עו"ד שרי אורן:

ואין פה את אנשי המקצוע ואת אנשי הצוות שיתייחסו לזה. שנית, ממתי, מה זה לא מאמינים? אז אתה יכול לא להאמין לכלום ואת הכל תביא לאישור הוועדה. אין לזה סוף.

מר מדואל:

נכון. אנחנו עושים את זה בדרך כלל בוועדה בנושאים כבדי משקל.

עו"ד שרי אורן:

מעולם לא אישרנו הסכמים בוועדה, כדבר שבשיגרה. מה פתאום!?

מר מדואל:

אני תמיד מבקש בוועדה לאשר הסכמים,

מר גפן:

הוא צודק. צריך להביא את זה לנו כדי שנראה את זה.

מר מדואל:

כדי שנראה ונאשר, אחרת זה טיוח. זה כמו שקרה בתב"ע, אותו סיפור בדיוק.

מר ספיר-היו"ר:

הואיל ואנחנו לא דנים בזה עכשיו, אז זה לא רלבנטי.

מר מדואל:

סליחה, זה פה נמצא בסדר היום.

מר ספיר- היו"ר:

בסדר היום זה תיקון טעות סופר.

מר מדואל:

לא. הבאתם לכאן את ההחלטה ואני קורא אותה. זה נמצא בסדר היום. הייתם משמיטים את זה, זה סיפור אחר.

עו"ד שרי אורן:

איפה זה בסדר היום? אני לא ראיתי את זה בסדר היום.

מר גפן:

אנחנו יכולים להביא את זה לוועדת בניין ערים?

עו"ד שרי אורן:

סליחה. על סדר היום יש תיקון טעות סופר בהחלטת ועדת המשנה מה- 9.9 ומהמליאה.

מר מדואל:

יפה. אבל צרפתם לסעיף,

עו"ד שרי אורן:

אלי זה לא הגיע.

מר מדואל:

צרפתם לסעיף בסדר היום את ההחלטה, אני קורא אותה, ונדרש פה תיקון. אני יכול להתייחס להחלטה.

מר ספיר- היו"ר:

ההחלטה צורפה להראות את הבעיה של טעות הסופר ולא לפתוח את כל הדיון מחדש.

מר מדואל:

אני מבקש להביא את זה להצבעה, את מה שהעלתי עכשיו.

עו"ד שרי אורן:

איפה?

מר מדואל:

בעמוד 2.

עו"ד שרי אורן:

איפה מה שאתה אומר? איפה זה?

מר מדואל:

עמוד 2 בהחלטה, סעיף ג'.

עו"ד שרי אורן:

לא. הבקשה שלך, איפה היא? איפה הפנייה שלך למליאה היום?

מר מדואל:

אני לא צריך לפנות. אתם העלתם את הערר של סומיל מחדש למליאה.

עו"ד שרי אורן:

לא. טעות סופר. טעות סופר זה לא פותחים את כל הנושא.

מר מדואל:

לא, פותחים את הכל.

עו"ד שרי אורן:

לא.

מר מדואל:

זה הסיכון שאומרים טעות סופר. אני מבקש להעלות את זה להצבעה.

מר ויסנר:

יש פה יועצת משפטית, את היועצת המשפטית ואת צריכה להגיד.

עו"ד שרי אורן:

אני דבקה בעמדתי שהיום דנים רק בטעות סופר, רק בעניין שהיה ברור לכולם שמאשרים את התכנית, ומשום מה לא נכתב- לתת תוקף לתכנית.

מר מדואל:

אני יכול להעיד.

מר ספיר- היו"ר:

חברים, יש לנו חוות דעת היועצת המשפטית.
יש מישהו שמתנגד לתקן את טעות הסופר?

מר ויסנר:

לא.

מר מדואל:

רגע פאר, אל תדבר בשם כולם.

מר ספיר- היו"ר:

יש מישהו שמתנגד קודם כל לתקן את טעות הסופר?

מר מדואל:

כן, אנחנו מתנגדים. כן.

מר גולדרינג:

שרי, זה לא סוג ההצבעות שאנחנו יכולים להצביע עליהם. האם זה לא שזה משהו שוועדת המשנה צריכה לעשות?

מר מדואל:

כן, היא עשתה את הטעות מלכתחילה וזה אמור לחזור אליה.

עו"ד שרי אורן:

גם הוועדה הזאת עשתה את הטעות הזאת כשהיא אישרה את ההחלטה של וועדת המשנה. אמרתי, למניעת ספקות אני אביא את זה גם ביום רביעי, אם נמצא לנכון שבאמת צריך להביא את זה.

אבל מה שאתה מבקש, בכלל אני לא בטוחה שזו ההחלטה הנכונה, אני לא זוכרת שהחליטו על הסכם. הלו הביאו את זה לוועדה המקומית לשנות את זה וויתרו על ההסכם.

מר ספיר- היו"ר:

אבל זה לא רלבנטי- עכשיו.

עו"ד שרי אורן:

אני לא בטוחה שזה נכון בכלל.

מר ספיר- היו"ר:

אתם רוצים להצביע על תיקון טעות סופר?

מישהי רוצה לקיים הצבעה על תיקון טעות הסופר הזאת?

מדואל, אתה מוכן לשבת?

מר מדואל:

לא. יש כאן דבר חדש. עכשיו מספרים לי שהחלטה של סומיל שקיבלתי במייל מאלה היא גם טעות.

עו"ד שרי אורן:

אני לא אומרת שזו טעות, אני אומרת שבועדה, עד כמה שזכור לי, היה דיון לגבי ההסכם, ואחרי שניתנה חוות דעת היועץ המשפטי שלא צריך הסכם, הוועדה הזאת החליטה שמוותרים על ההסכם גם לענין החלק הצפוני וגם לענין הדרומי. אז אני לא מבינה על איזה הסכם אתה מדבר.

מר מדואל:

רשום,

עו"ד שרי אורן:

רשום או לא רשום, אני לא יודעת.

מר מדואל:

סליחה, רשום פה : לאחר הצבעה,

עו"ד שרי אורן:

אתה לא היית בדיון שוויתרו על ההסכם. היית?

מר מדואל:

כן.

ב אב התש"ע
13 יולי 2010

מינהל הנדסה
אגף תכנון העיר

עו"ד שרי אורן:

ואתה זוכר שוויתרו על זה?

מר מדואל:

לא, לא ויתרו. להפך, כרמלה וארנון ואחרים, ורשום פה שגם המליאה החליטה להשאיר
על כנו את תיקון תנאי מס' 4 בהחלטה כלהלן. החלטנו פה להשאיר על כנו.

עו"ד שרי אורן:

זה לא ההחלטה,

מר מדואל:

רשום פה.

מר ספיר-היו"ר:

תודה רבה לך.

אני מצביע על תיקון טעות הסופר.

מר מדואל:

אני מציע, לאור התסבוכות בתכנית,

מר גפן:

אני מציע, מאחר שיש ויכוח,

מר ספיר-היו"ר:

אין ויכוח.

מר מדואל:

ויכוח מהותי, יש ויכוח מהותי דורון.

מר ספיר-היו"ר:

אין שום ויכוח. אל תעזור לי גפן, תעשה לי טובה גפן, אל תעזור לי.

מר גפן:

אני הולך להציע הצעה.

מר ספיר- היו"ר:

אתה רוצה להציע הצעה? בבקשה.

מר גפן:

מאחר שיש ויכוח מה היה,

מר ספיר- היו"ר:

אין ויכוח.

מר גפן:

תקשיב.

שידחו את זה, וביום רביעי יביאו את זה לוועדה.

מר ספיר- היו"ר:

ביום רביעי אנחנו נעדכן בכל מקרה את הוועדה בנושא הזה. כרגע אנחנו מקבלים החלטה לתקן את טעות הסופר. אין שום קשר בין מה שאתה מציע כרגע לבין תיקון טעות הסופר הזאת.

מר מדואל:

מה שאני אומר זה מהותי מאוד, ואני מציע לחברים לא לאשר מתן תוקף לתכנית כל עוד לא יוסף התנאי להסכם- שהסכם הזכויות יובא לאישור הוועדה המקומית.

קריאה:

אני יכול להגיד משהו דורון?

מר ספיר- היו"ר:

לא.

מי בעד לאשר את תיקון טעות הסופר כפי שרשום פה בפרוטוקול. אני מבקש להוציא אותו מהאולם.

קריאה מהקהל.

מר ספיר- היו"ר:

אני מבקש להוציא אותו מהאולם.

קריאה מהקהל:

אני יוצא.

מר ספיר- היו"ר:

תודה.

מי בעד לאשר את תיקון טעות הסופר כפי שמופיע כאן בעמוד 1?
(מר ספיר סופר. 10 או 9?)

מר מדואל:

אני רוצה שההצבעה תהיה שמית.

מר ספיר- היו"ר:

אילן, תעזור לי עם השמות.

קריאה:

אתה לא זוכר את השמות?

מר ספיר- היו"ר:

אני כבר עובר לנושא הבא.

מי בעד לאשר את תיקון טעות הסופר?

ה צ ב ע ה

בעד ה"ה:

1. אבי-גיא
2. גפן
3. לוברט
4. בביוף
5. זעפרני
6. לדיאנסקי
7. להבי
8. אחמד
9. פאר
01. ספיר

שמוליק מזרחי לא השתתף.

עו"ד שרי אורן:

לא משתתף זה נמנע.

מר ספיר- היו"ר:

כמה יש לנו?

מי נגד?

ה צ ב ע ה

נגד ה"ה:

1. רחל

2. אהרון

3. יואב

4. יעל

נמנעים- אין

בעד – 10 חברי המליאה , נגד – 4 חברי המליאה, נמנעים- אין, חבר אחד לא השתתף בהצבעה.

מר לדיאנסקי:

שמוליק מחכה לדיון על בית קוזניצה. הוא זוכר את הלילות שהוא רקד שם.

מר ספיר- היו"ר:

כמה כמה?

10 בעד, 4 נגד, נמנעים-אין.

החלטה: תיקון טעות הסופר- מ א ו ש ר.

2. נוהל עבודת המליאה- בקשה לדיון חוזר , הוגש על ידי חבר המועצה אהרון מדואל:

מר ספיר- היו"ר:

חברים, אנחנו עוברים לסעיף השני- נוהל עבודת המליאה- בקשה לדיון חוזר. הוגש על ידי חבר המועצה אהרון מדואל. אתה רוצה לערער?

מר ויסנר:

לא, הוא ויתר על זה. הלאה.

מר ספיר- היו"ר:

אתה מדבר על המסמך ששלחת ב- 3 דקות ל-2 היום?

מר מדואל:

כן.

מר ויסנר:

לא קיבלתי אותו.

גב' להבי:

לא קיבלתי.

מר ספיר- היו"ר:

אני קיבלתי במייל היום ב= ב- 3 דקות ל-2. לא קיבלתם?

איך יכול להיות שב- ב-3 דקות ל-2 לא קיבלתם את דעתו של מדואל על נושא. אני לא מבין, אני מתפלא עליכם- איך לא קיבלתם ב- ב-3 דקות ל-2 את ערעורו של מדואל ואת ההצעה החדשה שלו לנוהל חדש, כאשר הוא בעצמו, לפני שנה וחצי, אישר את הפרוטוקול הזה בוועדת המשנה. הפרוטוקול הזה פורסם באינטרנט במסגרת אישור הפרוטוקולים ועד היום הוא לא מצא לנכון לערער על זה, רק 3 שעות ו=3 דקות לפני הדיון היום הוא מצא לנכון להביא בפנינו, חברי המליאה, ולכבד אותנו בערעור. אז אתה עכשיו מזומן לערער.

מר חזי ברקוביץ- מהנדס העיר:

אחרי פתיחה כזאת!!

מר ספיר- היו"ר:

גם לי מותר לפעמים. לא, אם תגידו שזה לא בסדר.

אני רק מסב את תשומת לבך, היות וקראתי בעיון את הערעור שהוגש ב-3 דקות ל-2, שהיום אנחנו דנים אך ורק בעניין מליאת הוועדה.

עו"ד שרי אורן:

לא דורון.

מר מדואל:

לא.

מר ספיר- היו"ר:

למה?

מר מדואל:

המליאה מוסמכת דורון, אמנם אני לא משפטן, לשנות את כל סדרי העבודה של וועדת המשנה.

מר ספיר- היו"ר:

סליחה, לא. עם כל הכבוד לך, ויש לי הרבה כבוד, כפי שאתה יודע, אני חושב שברגע שפורסם פרוטוקול וזה פורסם- אין אפשרות לערער, רק אחרי המועדים הקבועים בחוק, על החלטות הוועדה שלנו, וועדת המשנה. מוסד תכנון רשאי לשוב ולקבוע את החלטותיו לגבי עצמו. וועדת המשנה רשאית לקבוע את נהלי עבודתה, וכך היא קבעה אותם, היא פירסמה אותם,

מר מדואל:

הוא טועה,

מר ספיר- היו"ר:

ונקבע עליהם אפשרות ערעור.

מר לדיאנסקי:

ועדת המשנה היא נגזרת של הוועדה.

עו"ד שרי אורן:

חבל לבזבז את הזמן.

מר ספיר- היו"ר:

היא רשאית וזכאית לקבוע את נהלי עבודתה.

מר מדואל:

היא לא רשאית ולא זכאית.

עו"ד שרי אורן:

דקה.

מר מדואל:

רגע, אני רוצה לומר משהו.

עו"ד שרי אורן:

חבל על הזמן.

יש פה, אנחנו מביאים את זה היום כי בזמנו התקבלה החלטה בוועדת המשנה. לפי החוק צריך לחלק את זה לכל החברים, בין בדואר ובין לשים על השולחן או אני לא יודעת איך, וזה לא נעשה. זה לא היה חלק מהפרוטוקול וזה לא חולק לחברים.

מר ספיר-היו"ר:

זה היה חלק מהפרוטוקול, זה פורסם באינטרנט

עו"ד שרי אורן:

רק באינטרנט.

מר ספיר-היו"ר:

כמו כל פרוטוקול אז, לפי הנוהל שהיה אז.

עו"ד שרי אורן:

לא. החוק מחייב לחלק לכל החברים וזה לא חולק. מעבר לזה, בחוק עצמו ישנו סעיף שאומר שמוסד התכנון יקבע את סדרי עבודתו, כולל את וועדות המשנה שלו. לכן, למען הסר ספק- נביא את הנוהל גם של וועדת המשנה וגם של המליאה פה, ובזה נגמור את העניין.

מר גולדרינג:

זה נכון גם לגבי פרוטוקולים שבועיים של ועדת המשנה?

עו"ד שרי אורן:

מה נכון?

מר גולדרינג:

הנושא הזה, שבשביל לאשר את הפרוטוקולים אנחנו צריכים לקבל אותם בעצם על השולחן שלנו?

עו"ד שרי אורן:

בשביל לאשר את הפרוטוקול צריך להביא את זה בישיבה הראשונה של המוסד לאחר מכן, ואז הוא מאשר את הפרוטוקול של הישיבה הקודמת.

מר גולדרינג:

וועדת המשנה אמורה לקבל את זה על השולחן?

עו"ד שרי אורן:

לאו דווקא על השולחן, אבל צריך לחלק לחברים. אם זה במייל או איך שקבעו את זה, זה לא משנה.

מר מדואל:

קודם שמענו שבמייל זה לא אפשרי. באינטרנט. במייל, בסדר, במייל זה מקובל.

מר ספיר-היו"ר:

אני רוצה להבין: האם יש גם נהלים לגבי מתי מגישים ערעור לוועדה הזאת ואיך מוגש הערעור? האם הוא צריך להיות מפורט? האם הוא יכול להיות מוגש לפני שעתיים ו-3 דקות? או 3 שעות ו-3 דקות? אחרי שנה וחצי שיש לחבר המועצה את הפרוטוקול ביד? אחרי שהוא היה בדיון והשתתף בדיון ואישר אותו?

מר מדואל:

לא, לא אישרתי.

מר ספיר-היו"ר:

לא מבין את זה. אתם יודעים מה? אני באמת לא מבין את זה. אני מבין הרבה מאוד דברים, את זה אני לא מבין.

מר מדואל:

אני אסביר לאט, תבין מהר.

עו"ד שרי אורן:

האמת שאנחנו הבאנו את זה היום לא בגלל הערעור, אלא כי חשבנו שנכון להביא את זה היום ולקבל החלטה פה. וזה בא, לא כתוצאה מהערעור של מדואל אלא זה בא דווקא מהשאלות של יואב. כך זה התחיל.

מר מדואל:

קודם כל שרי יואב העלה את זה ראשון במליאה האחרונה,

עו"ד שרי אורן:

נכון.

ואז אני חשבתי שהוא צודק, וצריך להביא את זה הנה. זה הכל.

מר מדואל:

לאחר מכן הוצאתי לך מכתב, ובו ביקשתי להביא את נוהל עבודת המליאה וועדת המשנה לדיון המליאה הקרוב. נדמה לי שהמכתב יצא כבר לפני חודש ולא היום ב-2, נכון? ואני נהגתי כמו שנהג אדון פאר ויסנר בדיון, נדמה לי על שוק בצלאל. הוא כתב ערעור- שוק בצלאל, והביא לנו לוועדת מצגת שלמה, ואף אחד לא מיחה בידו. גם לא ב-3 דקות ל-2 אלא תוך כדי הדיון. אז ככה זה מקובל על ידי חברי וועדה, תוך כדי הדיון להגיש עררים.

עו"ד שרי אורן:

אז כדי למנוע אי הבנות בעתיד, היום זה כבר נדון, זה על סדר היום. כדי למנוע אי הבנות בעתיד, תדעו לכם שצריך להגיש את הערר תוך 7 ימים מיום קבלת ההחלטה, והערר צריך להיות מנומק, הן מבחינה תכנונית והן מבחינה משפטית, או אחד משניהם.

מר ספיר- היו"ר:

האם חבר מועצה שנכח בדיון יכול להגיש ערר אחרי שנה וחצי?

מר מדואל:

אני יכול להגיש ערר גם על החלטה שהסכמתי לה, דורון, במחשבה שנייה.

עו"ד שרי אורן:

לפי החוק מי שמקבל את ההחלטה יכול להגיש ערר עליה.

מר מדואל:

גם מי שמצביע בעד ההחלטה יכול להגיש ערר.

עו"ד שרי אורן:

לא כתוב אם הוא היה נוכח או לא היה נוכח. זה לא נראה טוב, אבל.

מר מדואל:

זה נראה מצוין.

עו"ד שרי אורן:

אבל אנחנו הבאנו את זה בכל מקרה.

מר ספיר-היו"ר:

אני רק רוצה להזכיר לחברים שהפרוטוקול הזה, נוהל הזה אושר על ידי כל חברי הוועדה פה אחד, כולל אהרון מדואל.

עו"ד שרי אורן:

זה היה בישיבה הראשונה.

מר ספיר-היו"ר:

זה היה בישיבה הראשונה. אני רוצה להזכיר שכל חברי הקואליציה, לא אתם, חברי הקואליציה חתומים במסגרת ההסכם הקואליציוני על הנוהל הזה. הם ידעו אותו והיו שותפים לנוהל הזה.

גב' להבי:

יש לי הצעה בשבילך אהרון.

מר מדואל:

לא לא.

גב' להבי:

אתה לא רוצה לשמוע הצעה?

מר מדואל:

לא.

קודם כל מה שדורון מסתמך עליו,

מר ספיר-היו"ר:

זה הונח גם על שולחן המועצה עם ההסכמים הקואליציוניים.

מר מדואל:

אני הגעתי באותו זמן שהיה הדיון בנוהל עבודת וועדת המישנה, ואני זוכר את זה, המליאה, בעיצומו של הדיון ולקראת סוף הדיון. ניתן לומר, ואני די משוכנע שמרבית חברי הוועדה, בכל

אופן לפי מה שראיתי, לא קראו את הנוהל, לא התעמקו בו. היתה לי הערה-שתיים, תוך כדי הדיון שנכנסתי היו לי אי אלו הערות, אני זוכר.

מר ספיר- היו"ר:

קיבלנו אותן?

מר מדואל:

כן, נדמה לי, והן לא מופיעות פה. אני אוציא את הפרוטוקול. הערתי הערה לגבי זה שפיקוח, אם הוא שולל משהו או אומר שהמצב שלו בבניה, כשהוא בא, לא תואם למציאות, אם אדם רוצה להגיש ערר, כלומר יכול לבוא מחר פיקוח ולקבוע שמצב מסוים בשטח לא תואם לתכנית, בוודאות, זורק לו את התכנית מכל המדרגות. אמרתי שאם אותו אדם- יש לו הסתייגויות מטענת הפיקוח, הוא יכול לערער לוועדת המשנה ולבוא עם בא-כוחו, הוא- ולהוכיח שהמצב אכן תואם למציאות. קיבלתם את זה ומשום מה זה גם לא מופיע פה. אגב, גם חסרים דברים נוספים. אני מוכן להוציא גם את ההחלטה של זה. אני היתי חבר חדש בוועדה, משמעותו של הנוהל לא הובררה. מעבר לזה, שאני לא אבוא בתור חבר- יום או יומיים, או חודש-חודשיים בוועדה ואציע נוהל, אז אני חושב שזה לא מכובד ולא יאה. למדתי את עבודת הוועדה.

מר ספיר- היו"ר:

את בסדר תמי?

כן סליחה.

מר מדואל:

לקח לי זמן ללמוד את עבודת הוועדה, להציע את השיפורים לנוהל. בדיון המליאה האחרון הוברר שנוהל חדש לעבודת המליאה שישליך גם על עבודת ועדת המשנה זה נוהל מתחייב, ולכן היום ב-3 דקות ל-2, לאחר שלפני חודש שלחתי את הבקשה לדיון, שלחתי את הערר.

מר ויסנר:

זה בדיוק הנוהל. אתה אומר- אני שנה וחצי. אני יושב כאן עם החומר ועכשיו אני צריך לשמוע אותך. אולי הנוהל שלך מצוין, אולי דרך אגב הינו מאשרים אותו בוועדה המקומית ועושים תיקון לנוהל, אבל עכשיו אתה מביא את זה לפה.

גב' להבי:

אתה מביא את זה בדרך לעומתית לא בדרך שמאפשרת לנו לעבוד.

מר מדואל:

מיטל, קודם כל אני פתוח לשמוע את ההערות. אני גם אהיה מוכן כרגע לדון בנוהל הזה בוועדת המשנה הקרובה, ובהמשך במליאה הקרובה שתתכנס בע"ה על רוטשילד, אבל יש לי כמה דברים עקרוניים, ופה זה לא קשור לנוהל או לחצי נוהל. אני רוצה שוועדת המשנה לתכנון ובנייה שדנה-הן בנושא תכנון והן בנושא רישוי, תנהג כמו ערים גדולות- מתוקנות בארץ, אחרות, דוגמת ירושלים, ותתכנס בשעה 16.00 אחר הצהריים.

מר גפן:

וועדת בניין ערים?

מר מדואל:

כן.

מר גפן:

החלטת להרוג אותנו?

מר מדואל:

למה להרוג? אני רוצה שהציבור יבוא לדיונים. למה שיהיה עלומים?

מר גפן:

תן לחיות לחיות.

מר מדואל:

לא. אני לא רוצה שיחזור מצב שעל איזושהי תכנית, מה שקורה פה היום לדעתי זה קטסטרופה. אני אתן לכם סיפור: בשבוע שעבר קבעו דיון בהתנגדויות באיזהשהו רחוב בתל-אביב. אני במקרה קשור שם להתנגדויות, הגשתי לוועדה המחוזית. מה התברר לי? שהוועדה המקומית הנכבדת, בכל אופן המזכירות, קבעו דיון בהתנגדויות מבלי לזמן את המתנגדים, ועל סמך זה הם רצו לשלוח המלצה לוועדה המחוזית.

עו"ד שרי אורן:

ולמה זה קרה? כי הוועדה המחוזית לא הודיעה לנו את השמות של המתנגדים.

מר מדואל:

סליחה, אז עם כל הכבוד לוועדה המחוזית, איך שהיה לנו חוט שדרה לבוא ולומר לוועדה המקומית, אנחנו לא עובדים בסד הזמנים שלכם,

מר ספיר-היו"ר:

יש לנו עמוד, לא חוט. עמוד שדרה.

מר מדואל:

גם חוט שדרה, אומרים.

מר ספיר-היו"ר:

לנו יש עמוד.

מר מדואל:

או.קי. אני מקבל את זה.

אם יש לנו עמוד שדרה אנחנו צריכים לבוא ולומר לוועדה המחוזית, אם כל הכבוד לכם- אתם לא יכולים לנחות עלינו מהרגע להרגע, לזמן מתנגדים. הם הרי באו שלושה ימים. הם באו ביום ראשון, אמרו- יש לנו דיון בשבוע הבא, תזמנו מתנגדים ליום רביעי, איפה נשמע דבר כזה, ולשעות הבוקר, אנשים צריכים לקבל פטור מהעבודה, להתארגן. לא צריך להתבייש. עובדה שכן הכניסו את זה לסדר היום, ואם לא היתי עומד על זה, ואם לא היית נותנת חוות דעת משפטית שרי, שהנושא באמת לא תקין, היו דנים בזה. אגב, גם הדיון שנקבע להשבוע ליום רביעי, בטווח זמן של 4 ימים לזמן מתנגדים,

עו"ד שרי אורן:

7.

מר מדואל:

למה ?7

עו"ד שרי אורן:

מיום רביעי ליום רביעי זה 7.

מר מדואל:

אז אני יכול להודיע לך שעד היום המכתבים לא יצאו למתנגדים, כי חלק מהם- עדיין לא קיבלתם את החומר מהמחוזית.

עו"ד שרי אורן:

אני שמעתי שזה יצא עוד באותו יום, דיווחו לי על זה במייל.

מר מדואל:

אני שמעתי שעדין לא קיבלו, יש גם שגיאות בשמות, ולא כולם קיבלו.

עו"ד שרי אורן:

טוב, אז אני שמחה שאתה יודע מיהם והודעת להם.

מר מדואל:

טווח זמן של שבוע זה עומד מבחינת החוק?

עו"ד שרי אורן:

מה אנחנו יכולים לעשות? תגיד.

אנחנו במצב מסוים, השאלה מה האלטרנטיבה? לדון או לא לדון?

מר מדואל:

מבחינתי האלטרנטיבה לא לדון. לא לדון. השאלה היא מבחינת החוק, זימון של שבוע להתנגדויות זה מקובל או לא מקובל?

מר ויסנר:

ואם הישיבה תהיה ב- 16.00 אחר הצהרים?

עו"ד שרי אורן:

מבחינת החוק אין חובה לשמוע את המתנגדים בוועדה המקומית.

מר מדואל:

פה מגיעים לנושא הבא, שמתנגדים שדיברתי אתם- קשה להם מאוד לבוא בשעות הבוקר.

עו"ד שרי אורן:

מבחינת החוק אין חובה בכלל לשמוע התנגדויות.

מר ספיר- היו"ר:

אני היתי מציע לך גם לא להתעסק עם נושאים שקשורים אליך באופן אישי, בפני הוועדה.

מר מדואל:

הנושא הזה לא קשור אלי באופן אישי.

מר ספיר- היו"ר:

אמרת שאתה הגשת ערעור על הנושא הזה.

מר מדואל:

נכון. בתור מזכיר וועד כפר שלם.

מר ספיר- היו"ר:

הואיל והגשת ערעור בתור מזכיר הוועד, אז יש לך עניין בעניין, אני מציע לך לא להתעסק עם זה כחבר וועדה. אתה לא צריך להשתתף בדיון כחבר וועדה.

מר מדואל:

יש לי עניין ציבורי בנושא הזה. אם אני אצביע או לא אצביע בדיון של הוועדה.

מר ספיר- היו"ר:

אם הגשת ערעור אתה לא יכול להשתתף כחבר וועדה. לכן לא ראוי להציג את הנושא במוסד תכנון.

מר גולדרינג:

ההחלטה לא נוגעת לענין שהוא מעלה כדוגמא.

מר ספיר- היו"ר:

אני רק אומר שאפילו כדוגמא.
אמרתי שאפילו כדוגמא לא היתי מעלה את זה, היות שזה עניין שהוא קשור אליו באופן אישי.

מר מדואל:

אתה טועה, ואני אגיד לך גם למה.
קודם כל אני אמור להיות אחד מהמתנגדים בדיון הקרוב ביום רביעי, כך שכן אני אופיע בפני הוועדה ואטען את דברי.

מר ספיר- היו"ר:

אתה לא תוכל להשתתף בוועדה ולקבל החלטות.

מר מדואל:

אני לא אצביע, בסדר, אין לי בעיה. אגב, אני גם לא רוצה את ההצבעה בוועדה. אני מוותר עליה ומוותר גם על הדיון בוועדה, אני לא רוצה שהוועדה תגיע עם חוות דעת למחוזית, מבחינת עדיף.

כשאני רואה זלזול כל כך בוטה, כשאני רואה שרושמים לי- אהרון מדואל ומתנגדים נוספים, שסה"כ במתנגדים שם יש 10 שמות. אנשים רצו לעורכי דין, נתנו תצהירים, כתבו שמות, הם יוק, הם אינם.

עו"ד שרי אורן:

הסבירו לי למה. זה לא טעות שלנו.

מר מדואל:

אני לא מקבל את ההסבר.

עו"ד שרי אורן:

אתה לא מקבל?!

מר ספיר-היו"ר:

אתה מוכן לגשת לגופו של עניין?

מר מדואל:

כן.

לכן, עם קשר או בלי קשר פאר, אני מבקש שדיוני וועדת המשנה- הן בנושא תב"ע והן בנושא תכנון יהיו בשעות אחר הצהריים, ישודרו באינטרנט, את זה השמטתי כאן בגלל קוצר הזמנים, שהדיונים ישודרו באופן חי באינטרנט. זה סעיף 1 לתיקון" דיונים בשעה 16.00 אחר הצהריים כל יום רביעי, וישודרו באינטרנט.

לגבי סעיף 3 : בנוהל נכתב שיו"ר הוועדה יוכל לזמן ישיבות וועדה נוספות, ובלבד שיודיע עליהן 7 ימים מראש, אלא אם החליטו רוב החברים על מועד מוקדם יותר. אני מתנגד לסעיף הזה, אני לא מתפרנס מכספי ציבור, אני לא יכול להיות ביום יום, זימון לישיבה אני אמור לקבל לפחות 7 ימים מראש, ולכן התנאי שלי לסעיף הזה : אלא אם החליטו כל החברים על מועד מוקדם יותר. כלומר, על דעת רוב חברי הוועדה לזמן את הוועדה בפער זמן של פחות מ-7 ימים, כולם כולל כולם, אני מבקש את התיקון הזה להוסיף.

בנוהל שאושר נקבע כי וועדת תכנון תהיה פתוחה לקהל כולל עתונאים, למעט בעת דיון פנימי. התיקון שנדרש על ידי : ועדת תכנון תהיה פתוחה לקהל כולל עתונאים, כולל בעת דיון פנימי, זולת אם החליטו כל חברי הוועדה המשתתפים בדיון על סגירת הדיון הפנימי.

מר ויסנר:

אתה רוצה שכולם יחליטו, אתה רוצה שכולם יגידו כן.

מר מדואל:

אני רוצה שכולם ישתתפו בדיון, למה צריך להסתיר מהציבור את מהלך הדיון וההצבעה?
למה יש לנו להסתתר?

מר ויסנר:

אנחנו לא מסתתרים, יש סטנוגרמה לכל דיון ודיון.

מר מדואל:

אני מעדיף שהסטנוגרמה תהיה באופן חי, הציבור שבא, איבד יום עבודה, הגיע לשאת את
הדברים שלו בפני הוועדה יהיה שותף. לא יהיה שותף, אבל יהיה נוכח בדיון הפנימי.

מר ויסנר:

אהרון, לו היית בקדנציה הקודמת היית מבין שמידי פעם כדאי לעשות את זה.

מר מדואל:

אז אני אמרתי, מלבד, השארתי את האופציה, מלבד אם החליטו כל חברי הוועדה על
סגירת הדיון. יכולים להיות מצבים חריגים מאוד שכדאי לסגור דיון, אז אני בעד.
זה נוגע לערעור שלך פה, ראובן, איפה ראובן? בנוהל שאושר נקבע כי וועדת רישוי תהיה סגורה לקהל
ולתקשורת-כדי לא לפגוע בפרטיות המבקשים. נימוק זה אין בו ממש, כיוון שמרבית הנושאים בוועדה
נדרשים ממילא לפרסומים. מעבר לכך, שקיפות בנושא הקלות וחריגות נראה לי חשוב ועל כן נדרש תיקון
לסעיף. וזה התיקון שאני מציע: התיקון הנדרש: וועדת רישוי תהיה פתוחה לקהל, זולת אם שוכנעו
והחליטו כל חברי הוועדה המשתתפים בדיון על נושא מסוים שיש להורות בו על סגירת הדיון.

מר ויסנר:

באיזה ערים זה פתוח אהרון?

מר מדואל:

עכשיו יש לי שאלה אליך דורון? הנושא שהובא לכאן היום, גן חב"ד, במסגרת ועדת
רישוי- הקלות וחריגות. הקהיל ישתתף בדיון או לא ישתתף? אני זוכר שהיה דיון על שני עררים שהגשתי
בדרום העיר, הגיע קהל מדרום העיר לוועדת רישוי, זה היה בקומה ה-12, ואתה טענת שזה ועדת רישוי
ולפי הנוהל אנשים יצאו החוצה. מה תחליט היום?

לגבי 6 : בנוהל שאושר נקבע כי יו"ר ועדת המשנה או מהנדס רשאים להוציא נושאים מסדר היום, או לשנות את סדר הסעיפים שעל סדר היום. הסעיף הזה דרקוני, נותן פתח למניפולציות, הוא לא דורש נימוקים, הוא בעצם מציג כחסר ערך את סדר היום. על מנת לקבוע וודאות לסדר היום, שלא נהיה כפופים ללחצים כאלה ואחרים ושיקולים סמויים שאנחנו לא יודעים את טיבם, נדרש תיקון הסעיף. התיקון הנדרש: הוועדה רשאית בהסכמת רוב החברים, פה אני לא אומר כולם, המשתתפים בדיון, להוציא נושאים מסדר היום או לשנות את הסעיפים שעל סדר היום. כלומר, חברים שטרחו ובאו לדיוני הוועדה, ולמדו את הנושאים קודם, לא יתכן שיהיו כפופים להחלטה של יו"ר הוועדה או מהנדס- להוציא את הנושא מסדר היום. הנושא הזה, צריך לנמק, להסביר לחברי הוועדה, ואם רוב חברי הוועדה יצביעו בעד הורדת הסעיף- תפאדל, ואם לא- הסעיף הזה יישאר.

7. בנוהל שאושר נקבע כי יו"ר ועדת המשנה או מהנדס העיר או היועץ המשפטי- רשאים להביא כל נושא לדיון חוזר בוועדה, גם אם מדובר בהחלטה חלוטה. כלומר, אם קיבלנו החלטה לפני חצי שנה, אנשים, תושבים, יזמים פועלים על פיה, ואתם החלטתם משיקולים שלכם שצריך להביא את זה לדיון חוזר בוועדה, כלומר- בעצם לבטל את ההחלטה- כשאנשים- כבר יש להם וודאות שלטונית ופועלים על פיה, הסעיף הזה לדעתי צריך לרדת מהנוהל של הוועדה.

מר ספיר- היו"ר:

כמו הנושא שאתה מערער עליו היום, בדיוק.

מר מדואל:

סליחה, אתם הבאתם את זה.

מר ספיר- היו"ר:

אתה ביקשת.

מר מדואל:

לא. מדובר על מתן תוקף. אם אתה מביא נושא של מתן תוקף, לתכנית אין בכלל תוקף.

עו"ד שרי אורן:

אבל תלוי באיזה נסיבות, לא סתם.

מר מדואל:

סליחה שרי. אם היית אומרת שהמליאה לא אישרה את זה היתי מקבל, אבל את אומרת שגם וועדת המשנה לא אישרה את מתן התוקף. קודם היינו צריכים לחזור לוועדת המשנה ואחר כך לבוא למליאה.

עו"ד שרי אורן:

מה לא אישרה? אני לא מבינה מה שאתה אומר.

מר מדואל:

את מתן תוקף. טעות הסופר- את אומרת.

עו"ד שרי אורן:

אנחנו כבר בנוהל.

מר מדואל:

לא, את אומרת- מה שאני עושה היום.

מר ספיר- היו"ר:

אני אמרתי.

מר מדואל:

קודם כל נוהל מליאה לא אושר. אמרו לכם פה באופן ברור וחד משמעי,

מר ספיר- היו"ר:

דבר על נוהל המליאה. אף אחד לא ערער על זה.

מר מדואל:

לא. שנוהל המליאה משליך גם על וועדת המשנה לפי החוק. פה בכלל לא מדובר על נוהל. כלומר, הוועדה המקומית רשאית לקבוע את סדרי עבודתה של וועדת המשנה.

מר ספיר- היו"ר:

אתה אמרת שיש נושא חלוט ואי אפשר לערער עליו אחרי שכבר פועלים לפיו, כמו הנוהל הזה. אתה מערער על נוהל שהוא חלוט.

עו"ד שרי אורן:

אבל זה לא ככה, כתוב במפורש: אם נתגלו עובדות חדשות שלא היו ידועות קודם לכן או נתקבלה חוות דעת מקצועית שיש בה כדי לשנות את ההחלטה שהתקבלה.

מר מדואל:

יפה. להמציא או להביא עובדות חדשות- תמיד אפשר, להביא חוות דעת משפטית תמיד אפשר. אני דורש שההחלטות האלה יובאו על דעת כל רוב חברי הוועדה. לא נהיה כפופים לעובדות. כי אני זוכר מקרה שקרה, העובדות לא השתנו והנושא חזר לדיון. על כן מוצע תיקון לסעיף. התיקון הנדרש: לא תוחזר החלטה חלוטה לדיון אלא בהסכמת כל חברי הוועדה המשתתפים בדיון. כולם, כולל כולם, כדי לשמור על וודאות שלטונית, שההחלטות שלנו יהיו החלטות ולא כל יומיים שלושה נשנה אותן בגחמות או בצדק, או אני לא יודע מה.

בנוהל שאושר נקבע כי החומר שיידון בוועדה יחולק לחברים לא יאוחר מיום א' שלפני יום הדיון. קודם כל הנוהל הזה לא תמיד נשמר, מחלקים גם ביום שני, ביום שלישי, אבל לא על זה אני מדבר. אני יודע שאם אני בא לעירייה ביום א' כדי לקבל חומר, אני רוצה שתהיה לי שעה לקבלת החומר. אני לא אחכה עד 24.00 בלילה. לכן אני רוצה תיקון לסעיף. התיקון הנדרש: החומר שיידון בוועדה יחולק לחברים לא יאוחר משעה 14.00 של יום א' שלפני יום הדיון. כלומר שייקבע DEAD LINE של שעות ביום א'.

סעיף 10 בנוהל. בנוהל שאושר נקבע כי לאחר פתיחת הישיבה כדין מספר החברים לא ייפחת מ-2 בנוסף ליו"ר. אני מבקש להכניס תיקון לנוהל הזה ולהשאיר על השליש, ולעגן אותו מספרית ולומר- התיקון הנדרש: לאחר פתיחת הישיבה כדין מספר החברים לא ייפחת משלושה בנוסף ליו"ר.

עו"ד שרי אורן:

אבל זה נקבע בחוק, זה הוראה מהחוק.

מר מדואל:

או. קי. אם זה בחוק, בחוק.

עו"ד שרי אורן:

לא, לא מה שאתה מציע, מה שנקבע.

מר מדואל:

לא. אני מקבל. אם זה מבחינת החוק- הקביעה הזאת, אז אני מוריד את הסעיף הזה.

פה אני עוסק בצוותי התנגדויות, סעיפים נוספים שלא הופיעו בנוהל:

1. זימון להופעה למגישי התנגדות, הן בפני צוותי התנגדויות והן בפני וועדת המשנה יישלח למתנגדים בדואר רשום, לא פחות משלושה שבועות לפני מועד הדיון. צריך לתת לאנשים זמן להתארגן. אנשים הפגינו אחריות ציבורית, קוראים את הפרסומים, משקיעים מזמנם, משקיעים מממונם אצל עורכי דין, אנחנו לא יכולים לקרוא להם בחאפ-לאפ- תוך שבוע או יומיים תבוא להתנגדות. צריך לתת פרק זמן סביר שאדם יוכל לסדר את יומנו ולהעריך לכך. לא פחות מ-3 שבועות לפני מועד הדיון.

2. ישיבות וועדת משנה שדנה בהתנגדויות לתקנימנה בשעות כאמור בתיקון לסעיף 1 :
ישיבות וועדת המשנה לתכנון ובנייה הדנה בהתנגדויות- החל מהשעה 16.00 ועד לשעה 20.30. המשכת
הדיון לאחר השעה 20.30 תהיה בהסכמת 75% מהחברים הנוכחים בדיון.

מר ספיר- היו"ר:

צריך לבוא עם מחשב לישיבות.

מר מדואל:

למה?

מר ספיר- היו"ר:

75%.

מר מדואל:

למה? פה אני רואה שליש. אני סומך עליך שתחשב, או יו"ר צוות ההתנגדויות ייחשב.
3. ישיבות צוות ההתנגדויות, ושוב הסעיף חוזר- על מנת להסיר ספק, יתקיימו בשעות אחר הצהריים החל
מהשעה 16.00, לא משנה היום.
ניהול ורישום הפרוטוקול: 26. בנוהל שאושר נקבע כי חבר וועדת המשנה רשאי לבקש ממזכיר הוועדה
לשמוע הקלטה. כלומר, צריכים לקרוא לך לחדר, איפה שנמצא הטייפ=רקורדר, אני לא יודע עם מה
מקליטים. אני מבקש שהתיקון הנדרש, עם כל הטכנולוגיה שיש היום, חבר וועדה יהיה רשאי לבקש
ממזכיר הוועדה לקבל לידי הקלטה. היום זה לא סיפור גדול- להעביר בדיסק צרוב לחבר הוועדה, יש את
הטכנולוגיה בעירייה, ולקבל את ההחלטה מתי שמבקשים.

עו"ד שרי אורן:

אבל גם בחוק מדובר על השמעה ולא על קבלה של ההקלטה.

מר מדואל:

אני מבקש שבקטע הזה החוק לא יתנגד לנו לשפר את הנוהל.
רשות רישוי: בנוהל שאושר נקבע כי רשות הרישוי, זה דבר חשוב, תדון בבקשות להארכת
תוקף החלטה. אני מבקש להוסיף תוספת לעניין הזה: רשות הרישוי תדון בבקשות להארכת תוקף החלטה
רק במסלול היתר. כלומר, רק מה שהיה מותר לה מלכתחילה ועל מנת להסיר ספק, ולא תהיה לה סמכות
לדון בבקשות שיתקבלו במסלול הקלה או חריגה.

עו"ד שרי אורן:

אז שוב, אני מעירה רק כשיש לי מה להגיד מבחינה משפטית. יש פסיקה שאומרת שרשות הרישוי רשאית לדון בהארכת מועד גם בהקלות ושימושים חורגים.

מר מדואל:

אני מתנגד לזה.

עו"ד שרי אורן:

אתה מתנגד, אבל זו הפסיקה.

מר מדואל:

ואני מבקש שהמליאה היום תחליט אחרת. כי אחרת חברי הוועדה הנכבדים שמטו מידם את הכוח בהקלות ובחריגות. נוהל עבודה במליאה.

עו"ד שרי אורן:

לא. מדובר בהחלטה שאתם החלטתם לאשר את ההקלה או את השימוש החורג, רק שלא הוצא היתר תוך שנה ומבקשים להאריך את זה.

מר מדואל:

שיחזור בבקשה חזרה לוועדה.

עו"ד שרי אורן:

זה בניגוד לפסיקה.

מר מדואל:

כי דברים משתנים, הוא לא הצליח להוציא היתר, וראיתי מקרים שהוא לא הצליח להוציא והיו סיבות לכך, ובדיון חוזר לא אושר.

עכשיו אני הולך לפיסקה האחרונה- נוהל עבודה במליאה : בסעיף 35 בנוהל נכתב כי יו"ר הוועדה רשאי לקבוע כי ישיבה מסוימת או עניין מסוים יידונו שלא בנוכחות קהל. כלומר, זה עלול להיות המקרה היום פה עם גן חב"ד. לכן אני מבקש תיקון נדרש : המליאה רשאית לקבוע רק על דעת כל חבריה המשתתפים בדיון, כי ישיבה מסוימת או עניין מסוים יידונו שלא בנוכחות קהל. על מנת להסיר ספק- התנגד חבר אחד להחלטה, הדיון יהיה פתוח לקהל. במליאת הוועדה, בעררים, במידה שחבר אחד מתנגד, גם ברישוי וגם בתב"ע- הדיון יהיה פתוח לקהל.

פה אני קצת הולך לקראתכם : רשות הדיבור לנאום הפתיחה של מגיש הערר לא תעלה על 20 דקות. ופה יש תוספת חשובה לנוהל של המליאה : מגיש ערר רשאי לקבל רשות דיבור נוספת בסך שלא יעלה על 30 דקות.

רשות הדיבור הזאת תינתן לבעלי העניין בערר, דוגמת מומחים, תושבים, עורכי דין ועוד. מגיש הערר יקבע את הדוברים וסידרם. כלומר, לא נצטרך לבקש טובות מיו"ר הישיבה, יהיה לנו פרק זמן מוגדר להשמיע תושבים, עורכי דין, מומחים, אדריכלים או כל מה שנדרש. תודה לכם. אני מקווה שתצביעו בעד תיקון הנוהל.

מר ספיר- היו"ר:

תודה.

מר גולדרינג:

קודם כל אני מודה על חוות הדעת של היועצת המשפטית- שהביאה את הנושא לדיון היום.

מר ספיר- היו"ר:

חשבתי שאתה מודה ליו"ר.

מר גולדרינג:

גם ליו"ר.

מר ספיר- היו"ר:

שקיבל את חוות הדעת למרות שזה בניגוד לדעתו. למרות שזה בניגוד לדעתי, קיבלתי את חוות דעת היועצת המשפטית. רשום לפניך.

מר חזי ברקוביץ-מהנדס העיר:

ובזאת נגמרת פתיחתי.

מר גולדרינג:

עד לכאן מילות השבח.

יש כמה דברים שצריך לעמוד עליהם שיתקיימו גם להבא בהתאם לתקנון. זה למשל, אני לא יודע אם אתם יודעים, אבל סעיף 44 לחוק התכנון והבנייה אומר ששיבות מוסדות התכנון ינוהלו על ידי היו"ר שלהם, ובהעדרו- על ידי מי שהמוסד יבחר מבין חבריו. היום הסתכלתי ב"רשומות", על הפקעות שמופיעות ברשומות, שם מופיע יו"ר הוועדה המקומית- מר רון חולדאי, ואני רואה שכאן הוא נעדר מהישיבות באופן עיקבי, מכל ישיבות הוועדה המקומית במליאתה. אני חושב שמעבר לכך שהדבר מעיד על זלזול, או לחילופין- באופן יותר גרוע- על כך שדברים נסגרים בחדרי חדרים ומועברים לפה על ידי שלוחיו, אני חושב שראוי שאנחנו נצביע על יו"ר או יושבת-ראש לוועדה המקומית. אני רוצה להציע בזאת את מיטל להבי.

ב אב התש"ע
13 יולי 2010

מינהל הנדסה
אגף תכנון העיר

עו"ד שרי אורן:

בחרו, סליחה. בחרו.

מר גולדרינג:

סליחה, לא בחרו, אנחנו לא בחרנו אף פעם.

עו"ד שרי אורן:

בישיבת המליאה והמועצה בהתחלת הקדנציה בחרו בדורון ספיר כיו"ר ועדת המשנה,

מר גולדרינג:

המשנה.

עו"ד שרי אורן:

וכממלא מקום קבוע של יו"ר המליאה.

מר גולדרינג:

זה נוסח ההחלטה שהבאתם אז?

לא לא, אני אומר, אני לא זוכר שאנחנו פה אי פעם אישרנו.

מר לדיאנסקי:

אתה רוצה שנצביע על מיטל במקום דורון?

מר גולדרינג:

כן. זה מה שרציתי.

מר לדיאנסקי:

בואו נעלה להצבעה.

עו"ד שרי אורן:

אתם, שכל כך מקפידים על סדר היום, זה על סדר היום- הנושא הזה? יו"ר הוועדה?

מר גולדרינג:

כן, זה בנוהל.

מעבר לזה, אני אומר שהנוהל לא אושר, וגם יו"ר לא אושר.

ב אב התש"ע
13 יולי 2010

מינהל הנדסה
אגף תכנון העיר

מעבר לזה, גם היישום של התקנון, כמו האישור של הפרוטוקול של ישיבת המליאה הקודמת, אף על פי שהעירייה לך על כך – לא קורה כבר פעם, לדעתי רביעית או חמישית, ואני לא יודע מה גורלם של הפרוטוקולים שלא אישרנו. שרי?

עו"ד שרי אורן:

יש מזכיר הוועדה, שיענה.

מר גולדרינג:

לא, אני רוצה את חוות דעת היועצת המשפטית.

מר חזי ברקוביץ - מהנדס העיר:

כמו שאפשר להגיש ערר אחרי שנה וחצי.

מר גולדרינג:

אני רוצה את חוות דעת היועצת המשפטית, ברשותך.

מר חזי ברקוביץ - מהנדס העיר:

כמזכיר הוועדה, אחרי שהוועדה הזאת התירה להעלות נושא אחרי שנה וחצי, לא תאפשרו לי להגיש אחרי חודשיים אישור פרוטוקול?

מר גולדרינג:

אני לא קיבלתי אפילו פעם אחת אישור פרוטוקול.

מר חזי ברקוביץ - מהנדס העיר:

לא לא, בכל הישיבות האחרונות,

מר גולדרינג:

באף ישיבת מליאה,

מר חזי ברקוביץ - מהנדס העיר:

בכל הישיבות האחרונות פתחנו באישור פרוטוקול קודם.

מר גולדרינג:

בישיבות המליאה?

ב אב התש"ע
13 יולי 2010

מינהל הנדסה
אגף תכנון העיר

מר חזי ברקוביץ - מהנדס העיר:

המליאה כאן?

מר גולדרינג:

כן.

מר חזי ברקוביץ - מהנדס העיר:

אני מוכן לבדוק.

מר גולדרינג:

אני אומר לך שלא.

מר חזי ברקוביץ - מהנדס העיר:

אתה אומר, ואני לא זוכר.

מר גולדרינג:

ולראיה, סדר היום של היום. סדר היום של היום לא נפתח באישור הפרוטוקול של ישיבת המליאה הקודמת, נכון או לא נכון?

מר ספיר - היו"ר:

יש לך משהו להגיד גם בענין הנוהל?

מר גולדרינג:

זה בדיוק הנוהל, אני מדבר על הנוהל ועל יישומו.
גבירתי היועצת המשפטית?

מר ספיר - היו"ר:

אנחנו כרגע לא מדברים על יישום הנוהל.

עו"ד שרי אורן:

העניין יבדק.

מר ספיר - היו"ר:

חבר המועצה יואב גולדרינג, אנחנו מדברים על הנוהל, לא על יישומו. נא להתייחס לנוהל.

מר גולדרינג:

הנוהל שאושר לנוהל עבודה במליאה, בעצם מופיע כנספח אחרון, כעמוד אחרון בנוהל העבודה בוועדת המשנה שאושר בוועדת המשנה, ואושרר לכאורה, היועצת המשפטית הכניסה את הספק הראוי גם לאישור הזה, אבל לא יעלה על הדעת שנוהל העבודה במליאה יאושר בוועדת המשנה.

עו"ד שרי אורן:

בסדר, אז אנחנו דנים פה.

מר גולדרינג:

אז אנחנו דנים בו עכשיו. גם פה מופיע הנושא של הפתיחות לציבור. אני רוצה לחזק את מה שאמר חבר המועצה מדואל: על הציבור, לא רק בעלי העניין שבו או האנשים שמתעניינים בדרך קבלת ההחלטות, אנחנו יודעים שגם חברי המועצה נותנים חשיבות רבה להיותם,

מר ספיר-היו"ר:

מיטל, אני מבקש לכבד את הדובר.
רק שנייה, החברים שלך מפריעים לך.

מר גולדרינג:

לא. הם לוחשים זה לזה וזה לא מפריע לי, אני דואג לעצמי, תודה דורון. כרגע אתה הפרעת לי פעמיים כבר, כרגע אתה מפריע לי. אתה מפריע לי במקרופון בזמן שהם מתלחשים. הנושא של פתיחות של הוועדה לציבור הוא דבר שהוא לא רק, גם פקודת העיריות התייחסה לזה ביחס לישיבות מועצה, כשהיא קבעה את חובת פומביות הדיון. וחובת פומביות הדיון- יש לה אספקטים רבים שקשורים גם להיות הישיבות פתוחות לנוכחות הציבור. לא רק, ופה היה תיקון החקיקה שלדעתי הוא לא ראוי. שגם ראוי לשליחי הציבור ולנבחרי הציבור-לראות את הציבור לנגד עיניהם בבואם לקבל החלטות. וזה דבר שהוא מאוד מאוד חשוב, ולכן הכלל הזה של פומביות הוא כלל שהולך לשני הכיוונים: גם האפשרות של תושבי העיר לראות את נבחרי הציבור מקבלים את ההחלטות, וגם נבחרי הציבור רואים את הציבור ששלח אותם ונוכחים לפעמים כשהנאמנות שלהם הולכת להסכמים קואליציוניים, לזכור מי האלקטוראט ומי שלח אותם. ולכן אני חושב שזה מאוד מאוד חשוב – הנושא של הפומביות, ולצורך הפומביות חשוב לעגן גם בנוהל שהישיבות תתקיימנה אחרי הצהריים. זה לא מופיע בנוהל ישיבות המליאה, אני מבין שזה מתוקף, אנחנו לוקחים את זה בעצם, שרי, מדוע אנחנו נפגשים אחרי הצהריים בישיבות המליאה?

עו"ד שרי אורן:

מה אתה שואל אותי? אני קובעת?

מר גולדרינג:

כי הדבר לא מופיע בנוהל העבודה במליאה, ובכל זאת אני רואה שמקפידים על כך. אני מציע לעגן את זה כבר בנוהל עצמו- ששיבות המליאה תתקיימנה אחרי הצהריים, אחרי השעה 18.00- כפי שנהוג בשיבות המועצה. גם המחוקק ראה לנגד עיניו שהוא רוצה לשמור על פומביות ישיבות המועצה מתוקף חוק פקודת העיריות.

עו"ד שרי אורן:

למיטב זכרוני יש סעיף בחוק שאומר- אלא אם כן החליטו רוב חברי הוועדה אחרת,

מר גולדרינג:

כל, כל חברי,

עו"ד שרי אורן:

והעבירו החלטה וזה עבר, למיטב זכרוני.

מר גולדרינג:

אלה ההצעות שלי, וחוף מזה אני רוצה לקבל את ההבהרות של היועץ המשפטי- מתי שיהיו, לגבי אישור הפרוטוקולים להבא.

מר ספיר- היו"ר:

או קי. תודה.

עוד מישוהו רוצה להגיד דבר מה? אם לא, אני רוצה קודם כל להעיר הערה אחת לעניין פומביות הדיון. אני חושב, ולפחות על פי המידע שיש בידי, הוועדה המקומית וועדת המשנה זה מוסד התכנון הפתוח ביותר בארץ לציבור. אין אף מוסד תכנון, לא מקומי, לא ברמה המקומית בעיר, לא ברמה המחוזית- במחוז, ולא ברמה הארצית- בתור חבר מוסדות התכנון הארציים, ולנת"ע ומועצה ארצית, גם אותי מוציאים מכל מיני דיונים שאני אמור להשתתף בהם. כחבר מוסד תכנון כשיש דיון על תל-אביב – מוציאים אותי החוצה.

מר מדואל:

זה לא בסדר.

מר ספיר- היו"ר:

כך שמוסד התכנון הזה שאתם נמצאים בו, אתם יכולים להתגאות בזה, הוא הפתוח ביותר במדינת ישראל לציבור. זה אחד.

ב אב התש"ע
13 יולי 2010

מינהל הנדסה
אגף תכנון העיר

מר מדואל:

מה עם ירושלים?

מר ויסנר:

אנחנו את ירושלים לא לוקחים כמודל.

מר ספיר-היו"ר:

אני היתי מציע באמת לא לקחת את ירושלים כמודל, ואני אומר שוב- הרבה יותר פתוח מירושלים.

מר מדואל:

בירושלים זה אחר הצהריים וזה פתוח.

מר ויסנר:

סליחה רגע דורון. בירושלים, כיוון שהינו שם בסיוור, יש ועדת תכנון,

מר ספיר-היו"ר:

שהיא לא וועדת משנה.

מר ויסנר:

נכון, שהיא לא וועדת משנה, שהם יושבים בשעה 16.00 והם דנים, ויושבים קהל.

גב' להבי:

ועדת מדיניות.

מר ויסנר:

ועדת מדיניות, אבל זה לא וועדת תכנון.

מר ספיר-היו"ר:

זה לא ועדת תכנון סטטוטורית.

מר ויסנר:

הינו שם בסיוור.

מר ספיר-היו"ר:

אני חושב שזה חשוב לדעת, אני חושב שכל אחד ואחד מחברי המועצה, המליאה והוועדה יכולים להתגאות בעובדה הזאת.
דבר נוסף" אני אומר שהנוהל הזה, כפי שכולנו יודעים, אושר גם בוועדת המשנה פה אחד- על ידי כל חברי הוועדה ללא הסתייגויות, וההסתייגויות שהיו הוטמעו בתוך הנוהל.
2. אני רוצה להזכיר שכל חברי הקואליציה קיבלו את זה במסגרת ההסכם הקואליציוני, ראו את זה.

מר גולדרינג:

זה לא ממין העניין להזכיר את זה.

מר ספיר- היו"ר:

אני לא הפרעתי לך לדבר, אל תפריע לי לדבר.

מר גולדרינג:

הפרעת לי, ובכל זאת אני חושב שזה לא ראוי.

מר ספיר- היו"ר:

לא הפרעתי לך, הגנתי על זכותך לדבר בפני חבריך ואחרים שהפריעו לך.

מר גולדרינג:

הודיתי לך, ובכל זאת אני חושב שזה לא ראוי שתדבר על הסכמים קואליציוניים.

מר ספיר- היו"ר:

אני רק מזכיר לחברי הוועדה שהם חתומים עליו, כדי שלא ייחשפו לטעויות.

גב' וולנר-גלעד:

שלא יעלו בראשם איזהשהו מחשבות חדשות.

מר ספיר- היו"ר:

שלא יעלו בראשם מחשבות חטא, כן.

לפיכך לא נותר לי אלא להעלות את הנושא להצבעה.

מונחות לפנינו- החלטת וועדת המשנה לתכנון ולבנייה כפי שהתקבלה לגבי נוהל עבודת וועדת המשנה והמליאה.

אחרי זה תשאלו שאלות על מה אתם מצביעים.

מונחת לפנינו החלטת וועדת המשנה לתכנון ולבנייה, שהיא קובעת לגבי נוהל וועדת המשנה והמליאה. מולה יש הצעות של מדואל ושל יואב- לשנות את הנוהל כפי שהם הציעו כאן. אני מציע להשאיר את החלטת ועדת המשנה על כנה. מי בעד השארת החלטת וועדת המשנה על כנה?

מר גולדרינג:

את הנוהל של המליאה צריך לאשר פה, זו לא החלטה של ועדת המשנה.

עו"ד שרי אורן:

אז מאשרים את הנוהל של ועדת המשנה ואת הנוהל של המליאה.

מר ספיר- היו"ר:

מי בעד לאשר את הנוהל של המליאה ושל ועדת המשנה כפי שאושר,

עו"ד שרי אורן:

כפי שהיה בוועדת המשנה.

פה מאשרים עכשיו את שני הנהלים- כפי שהיו בוועדת המשנה.

מר ספיר- היו"ר:

מי בעד?

ה צ ב ע ה

בעד ה"ה:

1. מזרחי
2. אבי-גיא
3. זעפראני
4. בביוף
5. אחמד
6. תמי
7. דן
8. פאר
9. מיטל
01. ספיר

נגד ה"ה:

1. רחל

2. מדואל
3. יואב
4. יעל

מר ויסנר:

יעל לא יכולה, היא היתה בחוץ.

מר ספיר- היו"ר:

ספרתי אותה.

מי נמנע?

נמנעים ה"ה:

1. גפן
2. לוברט.

בעד - 10 חברי המליאה, נגד - 4 חברי המליאה, נמנעים - 2 חברי המליאה.

גב' להבי:

מי לא השתתף?

מר ספיר- היו"ר:

הנוהל אושר, של וועדת המשנה והמליאה.

מר גולדרינג:

את נוהל המליאה מאשרים?

עו"ד שרי אורן:

אישרו את שניהם. לא שמעת, באמת. באותה הצבעה אמרו שמאשר את הנוהל כפי שהיה בוועדת המשנה, את הנוהל של וועדת המשנה ואת הנוהל של המליאה.

מר גולדרינג:

את הנוהל של המליאה צריך לאשר בנפרד.

עו"ד שרי אורן:

תעשה עוד הצבעה.

מר ספיר- היו"ר:

מי בעד אישור נוהל המליאה כפי שאושר בוועדת המשנה?

ה צ ב ע ה

בעד ה"ה:

1. מזרחי
2. חביבה אבי-גיא
3. בביוף
4. אחמד
5. תמי
6. דן
7. פאר
8. דורון
9. מיטל

נגד ה"ה:

1. וולנר-גלעד
2. אהרון
3. יואב
4. יעל

מר ויסנר:

יעל יושבת למעלה.

מר ספיר- היו"ר:

מי נמנע?

ה צ ב ע ה

נמנע ה"ה:

1. גפן.

בעד – 9 חברי המליאה, נגד – 4 חברי המליאה, נמנע-1 חבר המליאה.

מר ספיר- היו"ר:

תודה.

הנוהל התקבל, גם של המליאה וגם של וועדת המשנה.

החלטה: נוהל עבודת ועדת המשנה ונוהל עבודת המליאה- מ א ו ש ר.

3. בקשה מס' 09-1692-שימוש חורג ברח' רדינג 38 – בקשה לדיון חוזר הוגשה על ידי שני חברי מועצה, תמר זנדברג וראובן לדיאנסקי:

מר ספיר- היו"ר:

אנחנו עוברים לדיון בנושא בקשה מס' 09-1692-שימוש חורג ברח' רדינג 38 – בקשה לדיון חוזר הוגשה על ידי שני חברי מועצה, תמר זנדברג וראובן לדיאנסקי. אני מבקש מסגן ראש העירייה פאר ויסנר- ממלא מקומי, לנהל את הדיון. גם אני וגם שמוליק מזרחי לא יכולים להשתתף בדיון הזה על פי חוות דעת היועצת המשפטית. בבקשה פאר ויסנר.

מר ספיר ומר מזרחי לא השתתפו בדיון ובהצבעה בנושא זה.

את הישיבה בנושא זה ניהל מר ויסנר.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

הדיון יתנהל כך:

תמי תעלה את ההשגות שיש לה, אחרי זה חבר המועצה ראובן לדיאנסקי יעלה את ההשגות שיש לו, אחרי זה נעשה דיון. אהרון מדואל, אתה רואה, אנחנו עושים דיון ברישוי. אנחנו נעשה דיון- בהתחלה כללי, ואחרי זה נעשה דיון פנימי.

גב' זנדברג:

אחר צהרים טובים לכולם.

ערב טוב. קודם כל אני מתנצלת גם על האחור וגם שאני נסערת. אני היתי נדונה כרגע לאחד מהפגעים המשפילים והמחוללים ביותר שיכולים להיות. התיק שלי נגב מהאופניים שלי, מהסל של האופניים- על ידי קטנוע שנסע לידי על המדרכה, שלף את התיק מהסל של האופניים והמשיך לנסוע. זה חוויות שקרו לי עכשיו בדרך לפה.

מר גפן:

עכשיו?

גב' זנדברג:

בדרך לפה.

אז קודם כל מי שמחפש אותי בטלפון, בכל האמצעים, הכל איננו, ודבר שני- זה באמת חוויה שאני לא מאחלת לאף אחד. גם המצגת- כשהיתי בדרך לכאן, וגם הנאום שהכנתי- היה שם בתיק, אז תסלחו לי על סערת הרגשות, אבל בכל זאת הגעתי ונעבור לנושא הדיון.

גב' וולנר-גלעד:

תמר, אני מאוד מזדהה אתך. רק שתדעי, הצעת יעול, אני שמחה את התיק מתחת לנושא של האופניים.

מר ויסנר-יו"ר הישיבה:

אין כמו רוחיק, היא הכל יודעת. רוחיק, אנחנו מצדיעים לך. אני אבקש בהצעה לסדר הבאה במועצת העיר- איך סוגרים סלסלה בזמן נסיעה, על ידי רוחיק.

גב' זנדברג:

אגב, אני חייבת בהזדמנות זו, מה שכן, לשבח את המשטרה, באמת- שהיו מאוד מקצועיים, אבל לצערי הרב הגנבים היו יותר מקצועיים מהם, כי באמת זה היה נוהל מאוד אלגנטי, אחרי דקה הטלפון כבר לא היה בשימוש, ובאמת זה חוויה, באמת מטלטלת.

מר ויסנר-יו"ר הישיבה:

רדינג 38.

גב' זנדברג:

רדינג : הנושא דנן- מדובר בגן ילדים,

מר לדיאנסקי:

הם אומרים שזה בגלל הרבה מלובביטש- שנתן קללה שלא תוכלי לדבר .

גב' זנדברג:

יא אלללה, איך לא חשבתי על זה, נכון. ברור, כל כך ברור.

מר ויסנר-יו"ר הישיבה:

לדיאנסקי, אנחנו בדרך להביא את התמנון. זה הכל אותו דבר.

מר לדיאנסקי:

זה התמנון של המונדיאל.

גב' זנדברג:

התגריתי בגורל, הא?

(הצגת הדברים מלווה במצגת)

הערר דגן – עניינו בגן ילדים ברח' רדינג 38 ברמת אביב. אתם יכולים להתרשם קצת. הגן הזה ההוא גן שמופעל על ידי עמותת חב"ד, גן פרטי. אני רוצה להקדים ולומר- לאור שהנושא הזה בדיון ציבורי מתמשך בחודשים האחרונים, הגן הספציפי הזה הוא חלק ממסגרת כוללת שמתרחשת ברמת אביב כבר מזה למעלה משנתיים למעשה.

מר לוברט:

מה זה שייך לוועדה תכנונית?

גב' זנדברג:

תן לי בבקשה לסיים את דברי, אני נותנת את ההקשר, מיד, מיד.

מר לוברט:

אנחנו מדברים פה על דברים תכנוניים. מה זה משנה מי?

גב' זנדברג:

הנושא התכנוני מיד יתבהר לך.

מר לוברט:

הנושא התכנוני- זה מה שמעניין פה.

גב' זנדברג:

בהחלט, הנושא התכנוני מיד יתבהר לך, אני נותנת רק את הרקע של הדברים. לפני כן אני רוצה להקדים ולומר שהנושא כונה בתקשורת או במסגרות ציבוריות אחרות- התחרדות, היו שקראו לזה מחד, מצד שני קראו- גזענות ואף אנטישמיות. אני רוצה קודם כל להקדים ולומר, לשים את הדברים על דיוקם. אין קהילה חרדית ברמת אביב, ולכן גם אין בעיה של דו קיום בין קהילה חילונית לקהילה חרדית ברמת אביב, מפני שאין קהילה חרדית אורגאנית וטבעית שנמצאת ברמת אביב ועל כן יש צורך בכלל לדו קיום. לראיה, במקומות אחרים בתל-אביב, כמו לב העיר למשל, שם יש קהילה חרדית אורגאנית, מימים ימימה, יש במקום דו קיום, בתי הקפה בשינקין אפילו סגורים בשבת כתוצאה מהדו-קיום וכתוצאה מהפלורליזם והסובלנות האלה. לא זה המצב ברמת אביב. לא מדובר בבעיה של התנגשות בין אוכלוסיות, מדובר בארגון פוליטי, קיצוני אגב, ממומן היטב על ידי מקורות חוץ, שאת מעלליו אנחנו רואים בכל מיני מקומות בארץ, בבקו"ם, בזמני בחירות, אנחנו רואים בכל מיני הזדמנויות אחרות, וגם פה- ברמת אביב יש לנו,

מר לוברט:

האיחוד האירופי- שמממן את "שלוש עכשיו" מממן גם את זה.

גב' זנדברג:

יש לנו ארגון, תנועה פוליטית-קיצונית, ששמה לה למטרה לערער מספר אורחות חיים קהילתיים וטבעיים בשכונה. עכשיו, אומרים לנו – פעילותה של אותה עמותה היא חוקית, וכל מה שנעשה על פי חוק- גם כשר הוא. ובכן, קודם כל נכון הדבר שבאמת מדובר לרוב בפעילויות חוקיות, גם אם מטרתן,

מר לוברט:

לא מוצא חן בעינייך.

גב' זנדברג:

גם אם מטרתן הן הרבה פעמים לחתור תחת התכלית שלשמה החוק נועד. חוק במדינת ישראל- מטרתו להסדיר את החיים ולתת להם איזושהי מסגרת סטטוטורית, והרבה פעמים יש נסיון, ובמיוחד מצד גורמים שכל דבר בין באמת- התכלית האמיתית של החוק שהיא חופש, זכויות אדם, דמוקרטיה וכו', אין ולא שום קשר, משתמשים באמת בחוק על מנת לחתור תחתיו, וזה בדיוק המקרה. אז באמת אני לא מציעה שנסטה משום חוק, אני מציעה שנקפיד על החוק לאשורו, אבל להקפיד על החוק לאשורו, וכאן אני מגיעה לנושא התכנוני, משמעותו להקפיד על החוק לאשורו, על כל משמעויותיו. ופה אני מגיעה לנושא דנן:

יש לנו פה את תרשים הגן, שני המבנים המשושים האלה זה המבנים של הגנים, מבנים שכמו שאתם יודעים- הנושא הזה נדון בוועדה אז אני לא אאריך הרבה, המבנים שייכים להסתדרות, הושכרו לעמותה בשכר דירה כמו כל גן פרטי או מוסד פרטי אחר, אלא שבאזור הזה- שצבוע בצהוב יש לנו שצ"פ- שטח ציבורי פתוח בשטח של כ-160 מ"ר = שנעשתה פשוט פלישה, הסגת גבול, איך שלא תקראו לזה, אל השטח הציבורי, שהוא כידוע שטח שהוא נתון בבעלות הציבור, מי שאמונה עליו עבור הציבור זה העירייה, כך על פי התב"ע, והשטח הזה למעשה משמש כחצר של אותו גן ילדים. כאן אתם יכולים לראות את הגידור של השטח הזה מכמה זוויות, זו הגדר שלמעשה מאחוריה נמצא שטח ציבורי פתוח- שצ"פ, שטח שאמור להיות לרווחת כל הציבור. כאן להתרשמותכם. אני מזכירה לכל חברי הוועדה כי במקרים אחרים שבהם נעשתה פלישה לשטח ציבורי פתוח, למשל על מנת לבנות ג'קוזי, העירייה פעלה בהליכי אכיפה נכונים ומוצדקים על מנת לפנות את השטח, כלומר, יש לנו תקדימים שאם יש שצ"פ, השצ"פ הזה מפונה. ואני מזכירה גם לחברי הוועדה שוועדת המשנה דנה בנושא במסגרת בקשה לשימוש חורג, על מנת לקבל היתר לגן ילדים, והוועדה אמנם העניקה את אותו שימוש חורג, תוצאות ההצבעה שם למעלה לפניכם, אם אתם רוצים אני אקריא, למרות שזה מופיע בדברט של הוועדה. אלא שהוועדה עמדה על הנושא שמדובר בשימוש בשטח ציבורי שלא כדין, למעשה בפלישה, בהסגת גבול, בשימוש פרטי בשטח ציבורי, איך שלא תכנו את זה, והוסיפה תנאי, ואני מקריאה לכם: תנאי בהיתר, ותכף אני אעמוד על המשמעות, פרוק הגדר הפולשת לתחום השצ"פ. אלא שכפי שידוע לנו, גם כמו שאנחנו רואים במקרה כזה, וכפי שאנחנו מכירים בהרבה מקרים אחרים, הרבה פעמים- בניגוד לעמדת הוועדה שנקבעת אצלנו

ב אב התש"ע
13 יולי 2010

מינהל הנדסה
אגף תכנון העיר

בעירייה, במינהל ההנדסה, המציאות בשטח ממשיכה כסידרה, ואת התמונות האלה שאתם רואים פה אני צילמתי רק ביום שישי האחרון,

מר חזי ברקוביץ - מהנדס העיר:

לפני כניסת השבת.

גב' זנדברג:

כמובן לפני כניסת השבת. כך שאתם יכולים לראות שלמרות שהוועדה החליטה את החלטתה בחודשים קודם לכן, נכון להיום עדיין הגן פועל, עם הגדר, עם הפלישה לשצ"פ וכו'. ועל כן מה שאני מבקשת,

מר ויסנר - יו"ר הישיבה:

הוא לא קיבל את ההיתר עדיין.

גב' זנדברג:

נכון, בדיוק, והוא ממשיך לפעול. ועל כן מה שאני מבקשת, זה פשוט מאוד, כמו שאנחנו עושים במקרים אחרים עבור מבקשים אחרים, שאנחנו נתנה, נתלה את קבלת ההיתר כפי שניתן, למרות שחברה מסיעתי התנגדה להיתר הזה כל כולו - אבל ההיתר עדיין עבר. אנחנו - מה שאנחנו צריכים לעשות, על מנת שלא יעשו חוכא והיתלולה מהחלטת הוועדה ומפינוי השצ"פ, פשוט להתנות את ההיתר בפרוק הגדר. קרי, קודם יפנו את הגדר ורק אז יתכבדו ויגישו בקשה להיתר. תודה רבה.

(מחיאות כפיים של הקהל)

מר גפן:

תמי תשארי שם, יש לי שאלה.

גב' זנדברג:

יש את זה בדפוס.

מר ויסנר - יו"ר הישיבה:

שמענו, תודה, תודה על מחיאות הכפיים. תמי, למעשה נשוא הערר שלך הוא האם זה להיתר או בהיתר.

גב' זנדברג:

אני מבקשת לשנות מבהיתר להיתר, ולקבל חוות דעת פיקוח שהגדר פורקה- לפני שדנים בזה.

מר לדיאנסקי:

לי אין מצגת.

אדוני היו"ר, חברי חברי מליאת הוועדה המקומית.

לפני חודשיים קיבלה ועדת המשנה לתכנון ובנייה את אחת ההחלטות, בעיני הכי שערורייתיות שיש, לפחות מאז תחילת הקדנציה. חברי וועדת המשנה החליטו לאשר שימוש חורג לגן ילדים שברח' רדינג 38, על אף העובדה שבמקום מתקיימות עבירות בנייה ותפיסת שטח ציבורי שלא כדין, וכי גני הילדים פועלים מזה כשנה ללא רשיון של משרד החינוך.

ברח' רדינג 38 ברמת אביב הירוקה, יש לציין, שכן במשך עשרות שנים מועדון גימלאים שנקרא או שידוע = כבית קוֹזניצ'ה- של מועצת פועלי תל-אביב. עם ירידת קרנה של מועצת הפועלים וצמצום יכולותיה הכספיות של ההסתדרות היא החלה לקצץ בשרותים השונים שהוענקו קודם לכן לחברים, וכך לפני מספר שנים החליטו בהסתדרות לסגור את מועדון הגימלאים שבמשך שנים ארוכות היה שוקק חיים ועשיר בפעילות תרבותית מגוונת. כעבור זמן, לא חלף הרבה זמן, הושכר המקום בניגוד לתב"ע, לטובת הקמת גני ילדים של תנועת חב"ד, אליהם באים ילדים מרחבי השכונות השונות. וכך מזה כשנתיים פועלים במקום 4 גני ילדים כשבכל כיתה ישנם 35 ילדים ובסה"כ כ- 145 ילדים. רמת אביב הירוקה - קיימת שם אוכלוסיה שהולכת וגדלה של זוגות צעירים, רובם הורים לילדים קטנים, אשר נאלצים לשלוח את ילדיהם לגנים ממלכתיים שמחוץ לשכונה. ולמה? כי קיים מחסור בגנים ברמת אביב. ומה עושה וועדת המשנה לתכנון ובנייה? מכשירה הפעלתן של 4 כתות גן של חב"ד. אנשי עמותת רמת אביב חופשית שיושבים כאן בקהל- בדקו ומצאו שמתוך כ-145 ילדים הלומדים ב-4 גני הילדים, רק 20 מהם גרים בשכונת רמת אביב הירוקה, רק 20. יתרת הילדים באים משכונות אחרות. מי שטוען שמרבית הילדים באים מהאזור הוא טועה, וחמור מזה = מטעה. חבר המועצה בביוף, אני מציע לך ללמוד על שכונות עבר הירקון. שכונות עבר הירקון- יש בהן 25 שכונות,

מר לוברט:

140 לא מהשכונה, השאר כן

מי שאומר את הדברים האלה אומר שקר, שקר. מתוך מהשכונה.

מר לדיאנסקי:

אז אתה לא יודע מה זה שכונת רמת אביב.

מר לוברט:

אתה משקר במצח נחושה פה.

מר לדיאנסקי:

אני מבקש שתתחייב את זה שאני משקר ואנחנו נדבר על זה אחרי הדיון ונראה באמת מי משקר. בסדר, נראה מי משקר. ואם אני לא משקר- אתה תתנצל, ואם אתה לא תתנצל- אתה חשוף לתביעת לשון הרע.

מר לוברט:

בוודאי. בוודאי.

מר לדיאנסקי:

20 ילדים בסה"כ באים לאותם גנים משכונת רמת אביב הירוקה. יש מי שיבוא ויאמר- שבאים משכונות אחרות סמוכות, ל', רמת אביב החדשה, כוכב הצפון. מי שלא מבין מהן השכונות בעבר הירקון- כדאי שיצא וילמד. שכונת רמת אביב היא שכונה- יחסית קטנה, שההורים זכאים להביא את הילדים שלהם לגן בהליכה רגלית. הם לא צריכים הסעות, הם לא צריכים להביא את הילדים מחוץ לשכונה- מאחר שאין להם פתרונות של גנים. ומדוע תושבי רמת אביב,

מר גפן:

מי מפריע להם?

מר לדיאנסקי:

מי הפריע להם? העירייה שאחת מהחברות הבסיסיות שלה זה להקצות לתושבים גני ילדים, היא לא מקצה גני ילדים.

מר גפן:

אז תדרוש מהעירייה.

מר לדיאנסקי:

לא, אנחנו עכשיו דנים בדיון תכנוני.

מר לוברט:

בן אדם שכר מבנה, מה אתה רוצה?

מר זעפראני:

הוא משלם.

מר לדיאנסקי:

תושבי רמת אביב, חברים, זכאים לגנים ממלכתיים. זוהי זכותם האלמנטרית. מתן שימוש חורג בנכס לצורך שירותי חינוך שאינם רלבנטיים לצרכי הרוב המכריע של תושבי רמת אביב איננו נכון והוא פוגע בתושבים. החלק הארי של התושבים ברמת אביב שולחים את ילדיהם לחינוך הממלכתי. מזה כשנה פועלים גני הילדים ללא רשיון-לקיים גן ילדים, כמתחייב על ידי משרד החינוך, וזה דבר חמור מאוד. בספטמבר 2008 נתן משרד החינוך רשיון זמני לקיים גן ילדים. על פי הרשיון- מספר הילדים מוגבל ל-50 בשתי כתות גן. כמו שאמרתי לכם- ישנן היום 4 כתות גן עם 145 ילדים. תוקף הרשיון, הפלא ופלא, פג ביוני 2009, לפני למעלה משנה. בפועל ממשיכות לפעול במקום 4 כתות עם למעלה מ-145 ילדים. אינני מבין איך יכולה וועדת משנה, אדוני היו"ר לתת היתר לשימוש חורג לגן ילדים- שאין לו רשיון ממשרד החינוך. אני לא מבין האם מדובר כאן בראש קטן או בחוסר אחריות קשה, ואולי מדובר בשניהם. אסור לנו לתת היתר לשימוש חורג במקום שלא עומד בדרישות משרד החינוך. הרי מדובר כאן בילדים בסופו של דבר, ולא משחקים עם זה. ואם מחר חלילה יקרה איזהשהו אסון עקב מספרם הגדול של הילדים, מי יתן על זה את הדעת? אתה מהנדס העיר- תיקח על זה אחריות? אתם חברי המליאה- תקחו על זה אחריות? תקחו את זה על המצפון שלכם? הוועדה מחוייבת לשמור על החוק, ובכל התחומים, וגם אסור לנו לאשר שימוש חורג במקום שאנחנו יודעים שיש בו עבירות בנייה ותפיסת שטח ציבורי שלא כדין. הטיעון שאין זה מעניינה של ועדת המשנה בבואה לדון בבקשה לשימוש חורג, ושהיא איננה מאשרת בהחלטתה בנייה בלתי חוקית אינו יכול לכפות על העובדה שהיא נותנת למעשה לגיטימציה לעבריינות בנייה.

(מחאות כפיים של הקהל)

אם ההיתר היה מותנה בסילוק מוקדם של הבנייה הבלתי חוקית והפלישה לשטח הציבורי, והיו מציבים את זה כתנאי להיתר ולא כתנאי בהיתר, זה לפחות היה נראה ששומרים כאן על החוק, אבל זה לא נעשה. אבל הפלישה לשטח הציבורי חברים יקרים, הוא המרכיב המכריע במתן ההיתר לשימוש חורג – לפחות לגבי חלק מהגנים, וכאן נמצא החטא הקדמון. הפלישה היא בעצם מאפשרת קיומו של חצר לגן, ואילו לא היתה פלישה כזו לא היה המקום ראוי לשמש כגן ילדים, ובוודאי שלא צריך לאפשר שימוש חורג במקום שאינו ראוי ליעוד המבוקש.

במסגרת בקשה לשימוש חורג יש קודם כל לבדוק את היעוד המקורי של הנכס, המעוגן בתב"ע, ומה שמעוגן בתב"ע זה שהנכס הזה מיועד להיות מועדון תרבות לציבור הגימלאים. וצריך לבדוק גם האם השימוש בנכס- אבד עליו הכלח. והתשובה היא שהיעוד המקורי הוא עדיין רלבנטי ותואם את צרכי חלק גדול מהתושבים בשכונה, שכידוע חלק לא מבוטל, אולי המחצית השניה של התושבים, אם המחצית הראשונה היא צעירים-בעלי משפחות עם ילדים קטנים, אז החלק השני של התושבים, ומה שמאפיין את השכונה הזאת- זה שיש בה לא מעט גימלאים ולא מעט וותיקים, וקיים צורך אמיתי לשמור על יעודו המקורי של הנכס. על כן, ואם אנחנו רוצים לשנות את יעודו המקורי של המבנה- צריך ללכת

ב אב התש"ע
13 יולי 2010

מינהל הנדסה
אגף תכנון העיר

בדרך המלך ולא בדרכים עקלקלות, צריך ללכת ולשנות את התב"ע, להגיש תב"ע חדשה ולא באמצעות הכשרת העניין באיזהשהו היתר לשימוש חורג.
ואם המקום אשר ניתן, וזו סוגיה נוספת והיא מעניינת, ואני מבקש את אלי לוי- מנהל אגף הנכסים להקשיב רגע.

מר אלי לוי :

אני מקשיב כל הזמן.

מר לדיאנסקי :

ואם המקום אשר ניתן, והוא ניתן על ידי העירייה להסתדרות, למועצת הפועלים, איננו ממלא את היעוד המקורי שלו- עבורו ניתן להם השטח בשנות ה-60.

מר אלי לוי :

קריאה.

מר לדיאנסקי :

סליחה? אני לא שמעתי פשוט, לא שמעתי.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה :

אלי לוי אומר שהשטח הזה לא ניתן על ידי העירייה להסתדרות.

מר אלי לוי :

זה לא שטח של העירייה.

מר לדיאנסקי :

לפי מה שאני יודע, בשנות ה-60, חלק השטח של בית קוונציה ניתן על ידי העירייה להסתדרות.

מראלי לוי :

לא.

מר לדיאנסקי :

אז תתקן אותי.

מר אלי לוי :

אין לנו שום בעלות בשטח הזה.
אין לנו שום בעלות, נכון להיום, בשטח הזה.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:
בעתיד יהיה, בעתיד.

מר לדיאנסקי:
לא, אני שואל אותך הסטורית, אלי לוי- אל תבלבל אותי. אני שואל אותך שאלה: האם בשנות ה-50 או ה-60 העירייה הקצתה בין אם בתמורה כספית ובין אם לאו- את השטח הזה- לטובת הקמת מועדון גימלאים להסתדרות, קרי מועצת פועלי תל-אביב

מר אלי לוי:
קודם כל אם היתי מקצה, הינו מחכירים. אם יש העברת בעלות, סימן שהיתה איזושהי פעולה של מכר.

עו"ד שרי אורן:
הבעלות היא של בצר.

מר לדיאנסקי:
זו חברת הנכסים של מועצת הפועלים.

עו"ד שרי אורן:
נכון.
לא של העירייה.

מר אלי לוי:
נכון להיום אין לנו בעלות בשטח.

מר לדיאנסקי:
אני לא שואל נכון להיום, אני שואל הסטורית- האם לעירייה היתה מעורבות כלשהי.

מר אלי לוי:
אני לא יודע.

מר לדיאנסקי:

אתה לא יודע.
אז לפי מה שאני יודע,

מר אלי לוי:
אבל זה לא רלבנטי.

מר לדיאנסקי:
לא. לך זה לא רלבנטי, ואני לא מנהל אתך ויכוח, אני לא מנהל אתך ויכוח, אני מצטער.
לי מה שידוע, ואני מבקש ממך לבדוק, בשנות ה-50 או ה-60 השטח הזה הועבר באיזושהי דרך, בין אם
באמצעות החכרה ובין אם באמצעות מכירה, למועצת פועלי תל-אביב, על ידי העירייה, לטובת הקמת
מועדון גימלאים. ומהרגע שהיעוד המקורי של המקום איננו בשימוש,

מר גפן:
לא הבנתי. מכרו להם את זה.

מר לדיאנסקי:
ומהרגע שבו המקום - לא עושים בו שימוש לצורך מועדון גימלאים, המקור המקורי,
היעוד המקורי שעבורו ניתן השטח- איננו קיים, ויש לקחת את המקום ואת השטח בחזרה. ובמקום
שמועצת פועלי תל-אביב יקבלו אלפי דולרים מהשכרת המקום, תדאג העירייה, אם היא רוצה, וזה הדבר
הנכון לעשות, לשנות תב"ע, כאשר בחלק מהמקום ניתן יהיה להקים גני ילדים, בחלקו האחר של המקום
אולי ניתן יהיה להמשיך ולהפעיל את מועדון הקשישים, ובא לציון גואל.

(מחיאות כפיים של הקהל)
אם השטח הזה לא ממלא את יעודו ומועצת הפועלים איננה עושה בו שימוש ציבורי ראוי, אין בשביל מה
לתת או להמשיך לתת להם את המתנה הזו, ששווה אלפי דולרים בחודש, למתן השכרתו לגני הילדים של
תנועת חב"ד.

אני חושב שכל אחד מאתנו חייב להסתכל היום לא רק במראה אלא על מה אנחנו
מצביעים. אנחנו צריכים לשמור על האינטרסים של התושבים, אנחנו צריכים לדאוג לזה שאותו מקום
שיכול להפוך להיות לגן ילדים או לגני ילדים לתועלת התושבים במקום, יקבל את התייחסותנו.
אני מבקש שנבטל היום את ההחלטה השגויה שהתקבלה בוועדת המשנה ונקיים דיון
במליאת הוועדה בהשתתפות שני הצדדים.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:
רגע, אתה רוצה להחזיר את זה בחזרה?

מר לדיאנסקי:

ב אב התש"ע
13 יולי 2010

מינהל הנדסה
אגף תכנון העיר

כן.

מר ויסנר - יו"ר הישיבה:

חזרה לוועדה.

מר לדיאנסקי:

לא לא לא, חלילה.

מר ויסנר - יו"ר הישיבה:

להחליט פה. בסדר. או קיי.

מר לדיאנסקי:

הדיון יתקיים במועד אחר עם הצגת העניין על ידי שני הצדדים. יוזמן הצד של המשכירים,

מר ויסנר - יו"ר הישיבה:

עוד פעם אתה רוצה לחזור על כל זה במליאה.

מר לדיאנסקי:

אולי היועצת המשפטית תזכיר לך.

מר גפן:

ראובן, מכרו להם את השטח?

הוא אומר שכנראה מכרו להם.

מר לדיאנסקי:

או מכרו או חכרו,

מר גפן:

אין חכרו.

קריאה:

מסרו ללא תמורה.

מר גפן:

מה זה משנה?

מר ויסנר - יו"ר הישיבה:

אני רוצה לשמוע את היועצת המשפטית.

עו"ד שרי אורן:

המליאה צריכה לקבל החלטה באחת מ- 3 האפשרויות הבאות :
או להשאיר את החלטת וועדת המשנה על כנה, או להחזיר את זה לדיון לוועדת המשנה, או לקיים דיון פה במליאה, ואז צריך להזמין את כל הצדדים הנוגעים בדבר.

מר לדיאנסקי:

אני מבקש את האופציה השלישית- לקיים דיון במליאה ולהזמין את נציגי המתנגדים ונציגי המשכירים.

גב' להבי:

אני רוצה לומר כמה דברים :
בשבתנו כוועדת משנה אנחנו דנים בסוגיות תכנוניות קודם כל, ולא בסוגיות פוליטיות, וצריך לזכור את זה- על כל חוסר הנוחיות שלי גם כשאני אומרת את זה.
הנושא של גני ילדים הוא נושא מורכב וטעון, וכדי לסבר את אזניכם אני אומר לכם שאין גן ילדים אחד בתל-אביב שהוא לא בשימוש חורג, קרי זאת הדרך היחידה לייצר גני ילדים, מפני שגני ילדים יושבים או בדירות מגורים- ואז הם שימוש חורג, או בתוך עסקים ואז הם שימוש חורג.

עו"ד שרי אורן:

פרטיים. את מתכוונת לגני ילדים פרטיים.

גב' להבי:

גם אנחנו מדברים פה על גן ילדים פרטי, אני לא מדברת על גן ילדים ציבורי.

עו"ד שרי אורן:

לא, בסדר, לא של העירייה.

גב' להבי:

למעט גנים ציבוריים- עירוניים-שיושבים על שטחים חומים שמוגדרים כמבני ציבור, ולמעט גן פרטי- אם איתרא מזלו לשכור שטח מעירייה- שמוגדר שטח חום- ציבורי, כל גן ילדים פרטי, אני לא שמעתי את השאלה שלך, אם את רוצה להישמע אז תשאלי.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

לא, עכשיו את לא עונה לשאלות שלהם, נו באמת.

גב' להבי:

אז כל גן ילדים בעיר, ואנחנו כוועדה מקומית יודעים את זה, כל גני הילדים הם בשטחים פרטיים. יתרה על כך אני חייבת לציין שרוב המבנים של גני ילדים-שיושבים בגני ילדים פרטיים, לצערנו הרב מלווים בחריגות בנייה, ואני אתן דוגמא קטנה: אדם שמשכיר דירת מגורים בקומת קרקע בלב העיר, יכול ליפול על קומת קרקע שסגרו בה מרפסת. ככל שהפיקוח בא לבדוק את הדירה ומגלה שסגרו בה מרפסת, או בנו בה מחסן בחצר, הוא מגלה שיש עבירת בנייה. יוצא מכך שאין גן ילדים כמעט- שחברי הוועדה המקומית שיושבים אתי כל יום רביעי- נתקלים בו, שאין בו שימוש חורג, שאין בו עבירת בנייה כזאת או אחרת, מידתית, שלא דורש פטור מחנייה ונדרש רק להורדה והעלאת נוסעים, ושלא נדרש גם אפילו לפטור ממקלוט, ועשינו לה כללים. כשהגיע הנושא הזה לפיתחה של הוועדה המקומית לא רק אני, אלא אני וחברים נוספים, מביניהם אני מזהה את אהרון מדואל, יצאנו לסיור בשטח והלכנו לראות את גני הילדים. וקודם כל, בשונה ממה שכתוב כאן, לא מבקשים היתר לגן אחד, מבקשים היתר לשני גני ילדים, זה שני גני ילדים שיושבים בנפרד עם גדר נפרדת, וכל אחד מהם מתנהל בצורה אחרת. הגן האחד הוא גן שיושב על מפלס אחד, כולו במפלס אחד, ויש בו את ה-140 ילדים. אני חייבת לציין לידיעתכם- שמשרד החינוך נותן רשיון לילדים רק מגיל 3. קרי אם גן ילדים מחזיק ילדים מתחת לגיל שנתיים, הוא לא צריך רשיון של משרד החינוך, ומשרד החינוך- גם אם יבקשו ממנו- לא יתן רשיון. והוועדה המקומית לכן, לא מתנה מתן רשיון לגן, שימוש חורג,

מר לדיאנסקי:

בשביל מה הם ביקשו רשיון?

גב' להבי:

בשביל לקבל תקציב, זה שתי סוגיות נפרדות.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

אל תפריע לה ראובן.

גב' להבי:

אל תפריע לי, לא הפרעתי לך- למרות שדיברת דברים שהם, לא הפרעתי לך. אני אומרת כמה דברים-כדי שגם הציבור ילמד. הציבור צריך לדעת שרשיון של משרד החינוך קשור לסוגיה תקציבית בחלקה, ולסוגיה פדגוגית ולא קשור לסוגיה של רישוי.

ב אב התש"ע
13 יולי 2010

מינהל הנדסה
אגף תכנון העיר

מר לדיאנסקי:

הציבור רוצה לשלוח את הילדים שלו לגן,

מר להבי:

אני מבקשת מהיו"ר,

ראובן, אילולא אני, יקירי, אילולא אני- לא היית יודע בכלל שזה יושב על מרחב ציבורי, אז תן לי לדבר, כי דברי הם דברי טעם. אני קראתי את הערר שלך בתשומת לב.

מר ראובן:

את משקרת.

גב' להבי:

גם אתה רוצה שאני אבדוק?

מר לדיאנסקי:

שאלתי אותך שאלה פשוטה- האם על כל השטח הציבורי יושב, או לא. זה מה ששאלתי אותך.

גב' להבי:

אבל לא כתבת את זה בערר. תגיד תודה לתמי.

טוב נו, תן לי לגמור את דברי.

מר לדיאנסקי:

אז אל תעמדי פה על הבמה ותגידי דברים שהם לא נכונים.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

ראובן די, נו.

גב' להבי:

ראובן, התוקפנות שלך היא לא.

מר לדיאנסקי:

לא, את צריכה לדייק.

גב' להבי:

אני מדייקת, אני מדייקת, קראתי את הערר שלך.

מר לדיאנסקי:

את לא מדייקת.

גב' להבי:

אין לי ויכוח אתך.

אני שמעתי מה אמרתי.

אני חוזרת ואומרת שרשיון משרד החינוך ורשיון התמ"ת הם שני דברים נפרדים מרשיון של שימוש חורג. אם אנחנו מסתכלים על הגנים האלה, אני אומר מה הצעתי בוועדה המקומית, ואני חוזרת על הצעתי, שמתחברת להצעה של תמי-חד משמעית. ישנם שני גני ילדים במקום, אחד מהם יושב על מפלס אחד, אחד מהם- יש לו חצר גדולה וראויה. הגן השני-קודם כל בנוי ב-3 מפלסים: חלק גדול מהשטח שלו הוא בכלל מקלט, החלק השני זה רחבה בקומת קרקע, והחלק השלישי-עולים אליו במדרגות. הגן השני הוא הגן שיש בו חריגת בנייה של מטבח, שעל כזה דבר לבדו לא פוסלים. אבל מאחר שיש פה דבר אחד ממש- שהוא עבירה על כל חוקי הבנייה, וזה שימוש בשצ"פ, לא ניתן להשתמש בשצ"פ למטרת שב"צ. אם היה ניתן להשתמש בשצ"פ למטרת שב"צ, אז מחר אפשר להקים אפשר להקים גן ילדים בגן מאיר. אפשר ההפך- בשטח שהוא שב"צ- לעשות גינה.

לכן, ההיתר שיינתן למקום בגבולותיו הנוכחיים מפקיע מידי הציבור את השטח הציבורי ששייך לו וצריך להחזיר את זה לציבור.

(מחאות כפיים של הקהל)

לכן, אם אנחנו מחפשים הצעה תכנונית ראויה, ההצעה של תמי- להגדיר את הנושא של הזזת הגדר כתנאי להיתר במקום כתנאי בהיתר- היא זו שתסדיר את מצב השטח, תחזיר את השטח לבעלות ציבורית, ותאפשר את קיומו של הגן בצורה מידתית, בשטח שאפשר לקיים אותו, ולזה אנחנו צריכים ללכת. זה יוצר פתרון שאפשר להתכנס אליו.

גב' זנדברג:

אני רוצה להוסיף שכפי שמופיע בדברט לעיון חברי הוועדה, זאת היתה עמדת הצוותים המקצועיים שהוגשה לוועדה, רק אני לא יודעת- או בגלל טעות סופר או בגלל חוסר תשומת לב, נכתב תנאי בהיתר ולא להיתר. אבל זו גם דעת הצוותים המקצועיים.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

או קי, זה ברור.

גב' להבי:

אני גם רוצה לומר משהו לחברי האחרים. אני רוצה לומר משהו. אני רוצה לומר שלפעמים תפסת מרובה, זעפראני, אליך אני מדברת וגם על גפן. לפעמים תפסת מרובה לא תפסת. מאחר ושטח הגן יהיה גדול מ-150 מ"ר במידה שאנחנו נדבר על שני הגנים, הם יידרשו למיקלוט, ואז הם לא יצאו ראש משום מקום. אם אנחנו נלך על הזזת הגדר אנחנו גם נפתור את בעית המיקלוט, כי אחד מהם לא יוכל להתקיים. אז אני אומרת לכם, במקרה הזה- אנחנו נלך על תפסת מרובה לא תפסת, ובתנאים בהיתר אתם לא תוכלו לעמוד בתנאים, כי מעל 150 מ"ר נידרש גם למיקלוט, והגנים לא יוציא היתר בחיים.

מר לדיאנסקי:

בקיצור, את רוצה להשאיר חלק מהגדר.

גב' להבי:

ההצעה אומרת, ברגע שאנחנו, כן, כן.

מר לוברט:

מגיע לילדי ישראל גן, נכון כמו לזרים שאתה דואג להם.

מר לדיאנסקי:

אנחנו צריכים להצביע.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

כל אחד רוצה להגיד כמה מילים. אני אאפשר להגיד, ועוד רגע יש את שלוש האופציות שהיועצת המשפטית אמרה.

מר גפן:

יש לך את רשימת הילדים?

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

את רשימת הילדים, לא. למה שתהיה לי רשימת הילדים?

מר גפן:

לוברט נתן לך.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

בבקשה קצר, ולא להכנס לעימותים וחיכוכים.

מר גפן:

קצר.

ראובן, כמובן שרוב הדיבורים יהיו מכוונים אליך.

מר לדיאנסקי:

לכבוד הוא לי.

מר גפן:

המקום נמכר, ברגע שהמקום נמכר = אין לעירייה בכלל עסק יותר, והקונה יכול לעשות במקום הזה מה שהוא רוצה.

מר לדיאנסקי:

לא. יש חוקים במדינה.

גב' זנדברג:

מה זה מה שהוא רוצה? שימוש חורג זה תלוי,

מר גפן:

הקונה כקונה. אם העירייה תאשר לו או לא- זה סיפור אחר, אבל הוא לא חייב להיות צמוד למה שהיה פעם. לא. הוא קנה את זה, זה שלו.

מר לדיאנסקי:

לא. יש יעוד.

מר גפן:

זה סיפור אחר, האם התב"ע מאשרת לו או לא מאשרת, אבל הוא- כשהוא בא ומדבר על זה שזה בעצם שייך לעירייה, זה לא שייך לעירייה.

גב' זנדברג:

הוא לא אמר= שייך לעירייה.

מר גפן:

ב אב התש"ע
13 יולי 2010

מינהל הנדסה
אגף תכנון העיר

אמר, ועוד איך אמר.

גב' זנדברג:

אבל מה זה רלבנטי? אנחנו מדברים על שימוש חורג.

מר גפן:

החריגה שנעשתה במקום לא נעשתה על ידי אלה שרכשו את המקום הזה, ואנחנו לא פעם בוועדת בניין ערים, אנחנו מנסים להתנות בין הריסת הדברים הבלתי חוקיים, אבל כשאותו אחד בא ואומר,

גב' זנדברג:

לא כשזה שצ"פ.

מר גפן:

אני לא דיברתי עכשיו על שצ"פ, דיברתי אתך מה שהוועדה.

מר זעפראני:

מה זה משנה? אם זה עבירה, זה עבירה.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

תמי זנדברג, אמרת את דבריך, תני לו להגיד.

גב' זנדברג:

הוא מטעה את הוועדה.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

אז הוא אומר, כל אחד אומר את האמת שלו חברים.

גב' זנדברג:

לא, סליחה.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

יש אחד שרואה את הים מלמעלה, יש דגים שרואים את הים מלמטה. זה ים.

מר גפן:

תמי, אנו בהחלט מתחשבים- לגבי הריסה, אני לא מדבר לגבי האישור של סיפוח שטח שלא שייך. לא הדוגמא שנתת, הדוגמא שנתת- זה היה צמוד למה שאסור. פה מדובר על חריגה ועל סיפוח של עשרות שנים, כשבנו את זה.

גב' זנדברג:

של שצ"פ.

מר גפן:

כן, של שצ"פ, נכון, וודאי של שצ"פ.

קריאה מהקהל:

לא נכון.

מר גפן:

הרי אני לא מדבר אליכם ואל תענו לי.
ראובן, אני קצת מתפלא עליך-איפה היית כל השנים, הרי השטח הזה סופח קודם.

קריאה מהקהל:

זה לא נכון.

מר גפן:

איפה היית? לא דיברת, לא שום דבר. אלא מה? את רוצה לזכות בקולות, הרי זאת הסיבה היחידה. זאת סיבה היחידה.

(מחאות כפיים של חברי מועצה)

אתה רוצה לזכות בקולות, ואתה תופס לך גל פופולרי והולך נגדו. הרי שנינו יודעים שזה נכון.

מר לדיאנסקי:

גפן, אם אתה לא תריב אתי על כל מה שאני אומר, אולי חלק מהקולות ילכו אליך.

מר גפן:

מה פתאום? למה? למה? מה פתאום?

מר זעפראני:

הוא לא דואג לחיות.

מר להט:

רבותי.

מר ויסנר - יו"ר הישיבה:

לא להפריע שם, בקהל, אנשי מינהל הנדסה.
ארנון, תפסיק,

מר להט:

מדואל, רבותי.

אני מקשיב, לא נכחתי כמובן בדיון הראשוני בוועדת המשנה כי אני לא חבר בה, רק ממלא-מקום. קראתי בעיון את הפרוטוקול. רבותי, אל תנסו לקחת את הדיון הזה, יש פה כל מיני צדדים שרוצים לשוות לו צביון כזה או אחר, ואני-בתור אחד שגדל באזור הזה בהחלט מבין את הנושא מצד אחד,

מר ויסנר - יו"ר הישיבה:

ראובן, אתה מפריע לו.

מר להט:

ראובן, אני מדבר אליך גם כן.

רבותי, תריבו אחר כך. ראובן- תן לו.

אני מנסה לומר רבותי, אני חושב שתל-אביב היא דוגמה יוצאת מהכלל לדו-קיום בין דתיים, חילוניים וכו' וכו'. רבותי, תנו לי לגמור את הנושא. אני גדלתי ברמת אביב, אני חי היום במרכז העיר, זה שתי שכונות שונות לחלוטין, אבל זה לא הדיון רבותי. הדיון פה הוא משפטי לחלוטין. בתור אחד שאני יושב בוועדת התנגדויות, אני יושב בוועדה המקומית, לא יתכן שאנחנו כוועדה בהחלט נאשר את הנושא הזה של שצ"פ- שאין קדוש ממנו לדעתי, וזה הדיון רבותי בראש ובראשונה, זה דיון משפטי גרידא, עזבו עכשיו את כל הויכוחים האחרים. יש שצ"פ, המקום הזה היום- פשוט לא יעלה על הדעת שישתלטו עליו, ולא משנה ממי- אם זה חב"ד או כל ארגון אחר, או הסתדרות או דבר אחר. השאלה מתי זה נבנה- זה לא רלבנטי, השאלה מתי זה הוקם- זה לא רלבנטי, ואם קנו את זה או מכרו את זה. כיום השטח הזה הוא בפלישה ולא יעלה על הדעת שאנחנו כוועדה יכולים להכשיר את זה. זאת לא שאלה בכלל. אנחנו אלה שמנסים לאכוף את החוק, ולא תמיד בהצלחה, ואני לא רואה שום אופציה שאנחנו נכשיר, ולא משנה למה, רבותי, שצ"פ זה השטח הכי קדוש שיש לנו בעיר ולכן הוא חייב להשאר ככה.

(מחאות כפיים של הקהל)

ומה שיהיה אחר כך.

גב' להבי:

יש לי שאלה ליועצת המשפטית: האם בכלל ניתן לאשר את הגן על שפ"צ?

עו"ד שרי אורן:

לא.

מר גלעדי:

הגן לא נמצא על שפ"פ, הוא נמצא בתוך החצר בכלל.

גב' זנדברג:

בלי השפ"פ אין חצר לגן.

מר ויסנר - יו"ר הישיבה:

רבותי, תזכרו שהמליאה יושבת כאן ומתכנסת. עוד מעט אנחנו נצביע, יש לנו כמה אופציות - האופציות הן כמו שהיועצת המשפטית אמרה.

גב' זנדברג:

החצר של הגן יושבת כולה על שפ"פ.

מר גלעדי:

אפשר לשים כסאות ושולחנות על שפ"פ?

קריאה מהקהל:

מחר אנחנו באים עם כסאות ושולחנות על שפ"פ מול הבית שלך.

מר ויסנר - יו"ר הישיבה:

סליחה, סליחה, מה אתה עכשיו? את בא נגדו? אתם לא בדיון.

מר לוברט:

אני לא אאריך ואני לא אכנס עכשיו כמו בפעם שעברה, רק הדיוק הזה. אני מדבר ראובן על מספר הילדים. מספר הילדים זה כמו שראובן אמר - 145 ילד. מינהל החינוך ביקש את הרשימה של הילדים כדי לבדוק מאיפה הילדים באים. מינהל החינוך עשה מיפוי של הילדים האלה, מתוך 102, 145 או 107, אני לא זוכר, בזמנו העברתי לכם את הרשימה, אתה זוכר?

מר ויסנר - יו"ר הישיבה:

כן.

מר בביוף:

רוחי אומרת 102.

מר לוברט:

102 תושבי רמת-אביב, נווה אביבים.

מר לדיאנסקי:

זה כמו להגיד- נווה שרת, רמת החייל והדר יוסף זה אותו דבר.

קריאה מהקהל:

כתובות פיקטיביות, ואתה יודע את זה.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

סליחה, זה חבר מועצה מה קורה לך. אתה אל תגיד לי
—שיהיה בפרוטוקול, יוציאו אותך מפה.

מר לוברט:

145 ילדים קיימים בגן, וגם אלה שהיו בגן, מיטל אומרת שהיא ראתה את הילדים, זה לא פיקטיבי, היו ילדים- 145 ילדים פיזית בגן. העירייה ביקשה את הרשימה, ולפי GIS שהם עשו 102 תושבי רמת אביב ג', נווה אביבים, 20 או 22 זה כמו שאמרו שזה- אני יודע שזה לא נכון כי זה לא נעים לשמוע, ותושבי חוץ היו 10 מרמת השרון. הרשימה נמצאת אצל פאר והרשימה ידועה. זה פרט אחד שרציתי להעיר.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

עוד משהו?

מר לוברט:

פרט שני: יושב פה אדון, עו"ד מלומד, מפריע לו הגן ילדים ברמת אביב. העובדים הזרים, יש להם גני ילדים שהעירייה דואגת להם, זה לא מפריע לאף שכונה בדרום, רק לכם זה מפריע!! רק לכם זה מפריע!! בדרום העיר הגנים- זה לא מפריע, רק זה מפריע לו. אתם יודעים כמה ערעורים בשנתיים האחרונות,

קריאות מהקהל.

מר לוברט:

אתה יכול לצעוק, יש לי קול. בשנתיים האחרונות אדון עו"ד מלומד, כמה פעמים הוא ערער לוועדה פה? פעם אחת, גן חב"ד יש לו בעיה, הילדים מניחים תפילין, לא שנוסעים שיכורים ודורסים בני אדם, לא זה הבעיה שלו. בושה וחרפה!

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

אני מקריא לכם את האופציות שיש כרגע.

מר גלעדי:

אני רוצה להגיד.

קריאה מהקהל

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

סליחה גבירתי, את לא משתתפת בהצבעה. אני מזמין אותך-
תוכלי לדבר אתנו- אם נהיה כאן, כמה שאתם רוצים.
אל תתמודדו על המקום 1,2 ו-3.

מר גלעדי:

אני רוצה לדבר בכלל על עצם ההליך של הבקשה שנדרשנו לנושא של שימוש חורג.
לטענתי אנחנו נמצאים בכלל בפאזה שאנחנו לא צריכים להיות בה. גן הילדים או המבנה הזה הוא מבנה שהוקצה להסתדרות לצורך הנושא של מבנה ציבורי. ההסתדרות נוסדה ב-1920, כשחלק מתוך המטרות של ההסתדרות, ותקשיבי טוב שרי, ואמרתי לך את זה גם אז, זה הנושא של איגוד מקצועי מצד אחד, בצד השני- מטרות למעשה שמלוות את זה מגיל לידה ועד גיל זיקנה, את האזרח, את התושב, לפני המדינה, לפני קום המדינה עוד ועד היום. החל מהנושא של גני ילדים של רשת נעמ"ת, דרך הנושא של מועדוניות, דרך הנושא של הכשרות מקצועיות, דרך הנושא של מועדון גימלאים וכו' וכו'.. הפעילות במקום עצמו היתה פעילות של מועדון גימלאים. כמועדון גימלאים- מה ההבדל בינו לבין מועדון נוער או מועדון ילדים או גן ילדים? הגיל? לפי תכניות בנין עיר לא מתייחסים לנושא של גיל, ולא מתייחסים אם אותו אדם שביקש את הבקשה הוא בגיל 18, 15, 60 או 80, אנחנו מתייחסים לעצם השימוש כמבנה, ואם המבנה הוא מבנה לצורך קהילתי, לצורך הנושא של מה שהדגשתי לפני זה, מתייחר בכלל הנושא של השימוש החורג. מתייחר הנושא של השימוש החורג ויש צורך לאפשר את הנושא של הפעילות- כפעילות לנושא של גן

ילדים. לתחושת, יש פה נסיון להלך, לבצע הסתה, או הסטה של הנושא העיקרי בכלל, של הנושא של גן ילדים, ולא משנה אם זה של חב"ד או גורם פרטי או גורם כזה או גורם אחר. אתה יכול לקבל את חב"ד, אתה יכול לא לקבל את חב"ד. אני לא אוהב את הפעילות של המתנדבים שבאים לדרומה של העיר לסייע למהגרים בפעילות השוטפת שלהם, אני לא אוהב את זה, נו אז מה? אז אני הולך להסית? אני מוציא חתימות של רבנים? לא. אני מנסה להתמודד עם זה בדרכים הלגיטמיות. פה יש נסיון לשסע את החברה בתל-אביב, וזה לא משנה כרגע מיטל ידידתי-אם זה נושא של שצ"פ. הלו הגן לא נמצא על שצ"פ. חלק מתוך החצר אולי נמצא על שצ"פ.

קריאות

תירגע, תירגע. חלק מתוך הפעילות העיסקית של כמעט רוב הנכסים בעיר, חלקם עירוניים- חלקם פרטיים- נמצאים על שצ"פ. האם בפעילות ברחוב אבן גבירול בשצ"פ מישוהו בא לשאול למה זה משתמשים בהיתר לשולחנות וכסאות, זה גם על השטח הציבורי, הוא חלק מאותו עסק.

עו"ד שרי אורן:

יש חוק שמאפשר את זה.

מר גלעדי:

שנייה, שנייה, חוק או לא חוק.

קריאות מהקהל.

מר גלעדי:

כדאי שתירגע.

קריאה מהקהל:

אתה דמגוג.

מר גלעדי:

אני דמגוג, יפה, אל תצביע לי, אל תצביע לי.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

אני אוציא אותך.

מר גלעדי:

אל תצביע לי, אל תצביע לי יא גזען, גיזען קטן, גיזען קטן אתה, אל תטיף לי מוסר, אל תטיף לי מוסר. הילדים של חב"ד או הילדים שנמצאים בגן חב"ד צריכים לקבל את השרות כפי שכל אחד מתלמידי העיר מקבלים.

קריאה מהקהל.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

סליחה, תצא החוצה, סליחה אתה קום, תצא החוצה, תודה רבה. באמת, יש גבול.

קריאה מהקהל.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

תודה, תגיד להם שיבואו.

מר לוברט:

השינאה שלך.

קריאה מהקהל:

זה לא שינאה, מחר מול הבית שלך בתחתונים.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

נו באמת, לוברט, אל תענה לו. צא החוצה, נו באמת, מאיפה הבאתם את זה? לא בא ללכת למשחק כבר, הוצאתם לנו את החשק. כאלה תנועות- כבר בכדורגל לא עושים. די סליחה, אל תפריעו לארנון.

מר גלעדי:

לכן אדוני היו"ר, לפני שאנחנו נגרום לפערים ולשסעים בחברה בתל-אביב. ידידי ראובן, ידידי ראובן, הלו כל מטרותך היא לנסות להעלות את הנושא ואתה רואה שזה יוצר, ראובן אני פונה אליך, אתה רואה שזה יוצר שינאה, יוצר איבה בין אותו אוכלוסיות שגרות באותו מקום,

קריאות מהקהל

מר גלעדי:

נמצאים פה מתי מעט, מתי מעט מתושבי רמת אביב, מתי מעט שהגיעו לפה.

ב אב התש"ע
13 יולי 2010

מינהל הנדסה
אגף תכנון העיר

ולכן אני קורא לחברי מליאת הוועדה : א. אם אין צורך בשימוש חורג- אז אין צורך בשימוש חורג, ואם יש צורך בשימוש חורג- לאשר את גן הילדים כפי שהוא.

קריאה מהקהל:

בוז, עברייך.

מר לוברט:

אתה רואה מה זה רמת אביב? כשלא מוצא חן זה בוז.

גב' זנדברג:

ככה זה בדמוקרטיה.

מר לוברט:

גם זה שגנב לך את התיק זה דמוקרטיה. מותר לשמוע, מותר לשמוע את הדברים.

מר לדיאנסקי:

פאר, אני רוצה שתצביע על ההצעה שלי, ההצעה שלי זה לקיים דיון במליאה.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

אני אצביע על ההצעה שלך, הכל יהיה.

גב' זנדברג:

עם כל הכבוד, אני גאה על זה, כל הכבוד לעיריית תל-אביב שמספקת חינוך לילדי העובדים הזרים שנולדו פה, שהם ילדים ישראלים לא פחות מהילדים שלך.

מר לוברט:

אז למה להם לא מגיע? מה השנאה הזאת?

מר זעפראני:

את כל המרחב הציבורי- זה בדרום. את כל המרחב הציבורי הם לקחו.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

קודם כל, אתם רוצים שזה יהיה דיון פתוח עם הציבור? אני שואל את החברים. הצבעה, מי בעד דיון פתוח עם הציבור והצבעה בפני הציבור.

עו"ד שרי אורן:

לא לא לא.

צריכים קודם כל להצביע אם משאירים את ההחלטה על כנה או מחזירים אותה לוועדת המשנה. זה הצבעה.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

בדיון סגור או פתוח.

עו"ד שרי אורן:

אה, את העניין הזה?

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

כן. רוצים פתוח? מי בעד דיון פתוח? בבקשה להצביע. כולם רוצים דיון פתוח?

קריאה:

כן.

גב' זנדברג:

מישהו ביקש שזה יהיה סגור?

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

תגיד לי, אני יו"ר.

מר לוברט:

אני מבקש סגור.

מר מדואל:

יש פה בעיה כי בערר שהיה לפני חודש, יש שני עררים, יו"ר הוועדה דורון ספיר קיבל החלטה על דיון ללא הצבעה.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

מר אהרון מדואל, אני מנהל את הדיון, אין לי משקפיים רוב הזמן.

מר מדואל:

אנחנו דורשים להחזיר את הדיון שהיה בפעם שעברה.

ק ר י א ו ת

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

אני עושה הצבעה, שמית, אני נותן לכם את כל האופציות, אנחנו נצביע עליהן, יהיה בעד ונגד ונמנע וכך אנחנו ננהל את ההצבעה.

מר לוברט:

מה עם דיון פתוח או סגור?

קריאה:

הצבענו על זה הרגע.

מר חזי ברקוביץ- מהנדס העיר:

הרוב ביקש דיון פתוח.

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

הרוב הצביע על דיון פתוח.

הצעה ראשונה: השארת ההחלטה על כנה. מצביעים. בבקשה.

ה צ ב ע ה

בעד ה"ה:

1. ארנון
2. אהרון מדואל
3. יעל
4. גפן
5. לוברט
6. בביוף
7. זעפראני

נגד ה"ה:

1. דן להט
2. תמר
3. אחמד
4. מיטל
5. ראובן

6. חביבה

נמנע ה"ה:

1. ויסנר.

קריאה:

אתה נמנע?

מר ויסנר- יו"ר הישיבה:

אני נשאר תמיד באותם הצבעות.

בעד – 7 חברי מועצה, נגד- 6 חברי מועצה, נמנע- 1 חבר מועצה.

קריאה:

כמה?

עו"ד שרי אורן:

6,7.

גב' להבי:

משאירים את ההחלטה על כנה?

קריאה:

כן.

גב' וולנר-גלעד:

פאר, אתה לא מעלה את שלושת,

עו"ד שרי אורן:

לא. החליטו להשאיר את זה על כנה.

קריאה:

נגמר.

מר גלעדי:

הצבעה נגמרה.

החלטה: הוחלט להשאיר את ההחלטה על כנה.

ב אב התש"ע
13 יולי 2010

מינהל הנדסה
אגף תכנון העיר

הישיבה נעולה

